

Hiszen kim van az égben,
és miben lelném a földön
kedvemet rajtad kívül?

Érje bár testemet,
szívemet enyészet,
szívem Istene s osztály-
részem mindörökké
az Isten.

Zsolt 73, 25–26

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Mértékadó
Ingyenes melléklet • Kultúra, műsorújság

LXXX. évf. 21. • (3952.)
2024. május 26. • Ára 420 Ft

Mindenkihez eljuttatni az örömhírt

Egyházi kitüntetésben részesült a húszéves Magyar Katolikus Rádió több munkatársa

Fotó: Lambert Attila

A díjátadóról részletesen az 5. oldalon olvashatnak

Bogner Mária Margit
vizitációs nővér emlékezete
6. oldal

A Harmatcsepp közössége
a gyermekekért
8. oldal

Rövidfilmek példaképekről
fiataloknak
11. oldal

Felföldi László pécsi megyéspüspök Csíksomlyón

Megújulás Krisztussal a családban, az Egyházban

A csíksomlyói kegyhely ferences
őrei a Gyulafehérvári Főegyházmegye
pasztorális évének témájához kapcsolo-
dva választották ki a pünkösdszom-
bati nagybúcsú mottóját, amely így
hangzik: „Újuljatok meg!” (Ef 4,23)

Búcsúi szentbeszédében Felföldi
László pécsi megyéspüspök ehhez
a megújulási szándékhoz csatlakozott a
hit, a közösség, a család, a fiatalok, a
misszió és az imádság témaköreivel.

(Folytatás a 3. oldalon)

Egységben Istennel és a teremtett világgal

A kismarosi hegyoldalon éppen
huszonöt évvel ezelőtt épült fel a
ciszterci nővérek Gyümölcslő Bol-
dogasszony-temploma, amely vonz-
za és az ég felé irányítja az arra járók
tekintetét.

A közösség élete a legnehezebb
időszakban, az egyházüldözés évei-

ben kezdődött. A szétszórás idején
Tímár Ágnes örökfogadalmis nővér
közül alakult meg a rejtve élő nővér-
közösség 1955-ben, s 1961-ben már
tizenketten voltak.

(A kismarosi ciszterci nővérek életéről
lapunk 7. oldalán közlünk riportot)

Csak a Valaki tud szeretni

Beszélgetés a Stephanus-díjas
Barsi Balázs ferences szerzetessel

A Szent István Társulat idei
könyvhétén teológiai kategó-
riában Barsi Balázs Széche-
nyi-díjas ferences szerzetes,
pap, teológus, napjaink egyik
legkiemelkedőbb egyházi sze-
mélyisége kapta meg a Step-
hanus-díjat. A könyvhétre meg-
jelent legújabb kötetének címe:
Breviárium. A budapest-bel-
városi ferences templomban
beszélgettünk.

keressük a mélyben, mi az az emberi
alap, amire mindez épül. Ha ezt nem
mutatjuk meg, akkor marad a vallás-
os szöveg, illetve a mindennapi élet
a maga nyersességében, Isten ígé-
nének hirdetése pedig csupán ünnepi
alkalomná válik. Szent János azt írja
az első levelében: „Szeressük egy-
mást, mert a szeretet Istentől van!”
Igen, csak éppen el kell gondolkoz-
nunk azon – amin ma oly kevesen
gondolkoznak el –, hogy mi is a sze-
retet. Már szinte a meghatározások-
kat is bűnnek tartják, mert az bizony
kirekesztés. Ez ez, az meg az. Pedig
szó sincs arról, hogy gyűlölném azt,
ami vagy aki nem tartozik ebbe a fo-
galomba. Ellenkezőleg: érte élhetek.
Az emberi dolgokat akkor ismerjük
meg a legjobban, ha megkeressük az
eredetüket. A természettudományok
viszont nem nagyon foglalkozhatnak
a dolgok eredetével...

– Egyik elmélkedésében arról be-
szél, hogy a keresztény családoknak
olyan hitet kellene átadniuk a fiata-
loknak, amely által jobban meghall-
ják Isten ígését. Miként valósítható
meg ez?

– Csakis úgy, hogy a kinyilat-
koztatás, a szent evangélium, Jézus
Krisztus szavai mögött mindig meg-

(Folytatás a 9. oldalon)

ISSN 0133-1205

24021

9 770133 120548

A törvényesség kultúrája

A Szent Péter téren április 3-án tartott általános kihallgatás keretében a Szentatya folytatva a főbűnökről és az erényekről szóló katekézissorozatot. A Péld 21,3.7.21 1Kor 13,4a-5b.7 ószövetségi szövegrészlet alapján az igazságosság erényéről elmélkedett.

Az alábbiakban Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok! Elérkeztünk a második sarkalatos erényhez: ma az igazságosságról beszélünk. Ez a voltaképpeni társadalmi erény. A Katolikus Egyház katekizmusa így határozza meg: „Az igazságosság erkölcsi erény, mely erőssé és állhatatossá teszi az akaratot abban, hogy megadja Istennek és a felebarátnak, amivel tartozik nekik” (1807. pont). Ez az igazságosság. Az igazságosság kapcsán gyakran említik a következő mondatát: „unicuique suum”, azaz [adjuk meg] „mindenkinek a magáét”, adjuk meg mindenkinek a jussát, azt, ami jár neki. Ez a jog erénye, amely az emberek közötti kapcsolatokat igazságosan igyekszik szabályozni. A mérleg jelképével szokták ábrázolni, mert célja, hogy „egyensúlyba hozza a mérleget”, „kiegyenlítse a számlákat” az emberek között, különösen akkor, amikor fennáll annak a veszélye, hogy valamilyen egyenlőtlenesség miatt a mérleg kibillen. Célja az, hogy a társadalom mindenkit méltóságának megfelelően kezeljen. De már az ókori tanítómesterek is azt tanították, hogy

ehhez más erényes magatartások is szükségesek, mint például a jóindulat, a tisztelet, a hála, a kedvesség, az őszinteség: olyan erények, amelyek az emberek jó együttéléséhez járulnak hozzá. Az igazságosság az emberek jó együttélését szolgáló erény. Mindannyian megértjük, hogy az igazságosság alapvető fontosságú a társadalomban való békés együttéléshez: az a világ, amelyben nincsenek jogokat tiszteletben tartó törvények, olyan világ lenne, amelyben lehetetlen élni; dzsungelhez hasonlítana. Igazságosság nélkül nincs béke! Ha ugyanis az igazságosságot nem tartják tiszteletben, konfliktusok keletkeznek. Igazságosság nélkül az erők joga érvényesül a gyengéket felett, és ez nem helyes, nem igazságos. Az igazsá-

gosság azonban olyan erény, amely a nagy és a kis dolgokban egyaránt érvényesül: nemcsak a bírósági tárgyalótermekkel, hanem a mindennapi életünket meghatározó erkölccsel is kapcsolatban áll. Őszinte kapcsolatokat teremt másokkal: megvalósítja az evangéliumi parancsot, mely szerint a keresztények így beszéljenek: „Az igen igen, a nem nem; ami ezen felül van, a gonosztól van” (Mt 5,37). A fél-igazságok, a felebarát megtévesztésére irányuló körmondfont beszéd, a valódi szándékok elhallgatása mind olyan magatartás, amely nem áll összhangban az igazságossággal. Az igaz ember egyenes, egyszerű és tisztességes, nem visel álarcot, annak mutatja magát, ami valójában, és az igazat mondja. Gyakran szerepel ajkán a „köszönöm” szó: tudja, hogy bármennyire igyek-

szünk is nagylelkűek lenni, mindig adósok maradunk felebarátunkkal szemben. Ha szeretünk, az is azért van, mert előbb minket szerettek.

A hagyományban számtalan leírást találhatunk az igaz emberről. Nézzünk néhányat közülük! Az igaz ember tiszteli a törvényeket: tiszteletben tartja őket, mert tudja, hogy azok azt a korlátot jelentik, amely megvédi a védteleneket a hatalmasok önteltségétől. Az igaz ember nemcsak saját egyéni jólétére gondol, hanem az egész társadalom javát akarja. Ezért nem enged a kísértésnek, hogy csak magára gondoljon és csak a saját ügyeivel foglalkozzon, legyenek bár legitimek, mintha csak azok léteznének a világon. Az igazságosság erénye világossá teszi és a szívünkbe ülteti azt a követelményt, hogy nem lehet valami igazán jó nekem, ha az nem mindenkinek a javát szolgálja. Ezért az igaz ember figyel saját viselkedésére, hogy az ne legyen sértő másokra nézve: ha hibázik, bocsánatot kér.

Az igaz ember mindig bocsánatot kér. Bizonyos helyzetekben odáig megy, hogy feláldozza személyes javát, hogy azt a közösség rendelkezésére bocsássa. Rendezt társadalomra vágyik, ahol az ember ad tekintélyt az általa viselt tisztségnek, és nem a tisztség ad tekintélyt az embernek. Irtózik a protekciótól, nem kér és nem tesz meg nem engedett szívességeket. Szereti a felelősségvállalást, példamutatóan éli és előmozdítja a törvényességet. A törvényesség ugyanis az igazságossághoz vezető út, a korrupció ellenszere: milyen fontos, hogy az embereket, különösen a fiatalokat a

törvényesség kultúrájára neveljük! Ez a módja annak, hogy megelőzzük a korrupció betegségét és felszámoljuk a bűnözést, kihúzva a talajt a lábuk alól. Ismétlem, az igazak elkerülik az olyan káros magatartásformákat, mint a rágalmozás, a hamis tanulás, a csalás, az uzsora, a gúnyolódás, a becstelenség. Az igaz ember tartja a szavát, visszaadja, amit kölcsönkért, minden munkavállalónak megadja a tisztességes bért – aki nem adja meg a tisztességes bért a munkavállalónak, az nem igaz, az igazságtalan –, vigyáz arra, hogy ne mondjon elhamarkodott ítéletet felebarátjáról, megvédi mások jó hírnevét.

Egyikünk sem tudja, hogy világunkban az igaz emberek sokan vannak-e, vagy olyan ritkák, mint a drágagyöngyök. De az igazak olyan emberek, akik kegyelmet és áldást vonzanak magukra és a világra, amelyben élnek. Nem vesztesek azokhoz képest, akik „ravaszak és dörzsöltek”, mert ahogy a Szentírás mondja: „Aki komolyan törekszik az igazságosságra és jóságra, életet szerez és dicsőséget” (Péld 21,21). Az igazak nem erkölcsösöznek, akik bírói köntöst viselnek, hanem egyenes emberek, akik „éheznek és szomjaznak az igazságot” (Mt 5,6), olyan álmódók, akik őrzik szívükben az egyetemes testvériség vágyát. És erre az álomra, különösen ma, mindannyiunknak nagy szüksége van. Szükségünk van arra, hogy igazságos emberek legyünk, és az igazságosság boldoggá tesz bennünket!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican News

Segélyszállítmány a háború sújtotta területre

Herszonban járt a Katolikus Karitás

Mag a múlt hónapban a Katolikus Karitász útra kelt Ukrajna belseje felé, hogy összefogva a szlovák és a munkácsi Szent Erzsébet Karitászal, személyesen vigyenek el három teherautónyi segélyszállítmányt a háború sújtotta területekre. Előbb Herszon, majd Lemberg (Lviv) volt az úti cél. Écsy Gáborral, a Katolikus Karitász igazgatójával beszélgettünk.

„Úgy éreztük, magunknak kell menni, hogy megkérdezzük, mire van szükség” – és az út megerősítette elkötelezettségüket, hogy a segélyszervezet a jövőben hangsúlyosan támogatni fogja a háború által közvetlenül sújtott területeket. „1400 kilométer állt előttünk, le kellett győzni a Kárpátokat” – kezdi az élménybeszámolót Gábor atya. A hegységen át meglepően jól kiépített út vezetett át. Ez a fő útvonal Ukrajna belsejébe Csap felől. Hosszan haladtunk a Latorca völgyében, majd egy végelethatalan síkságra értünk. Megművelt földek, ameddig a szem ellát. Itt nem láttuk nyomát a háborúnak, az emberek éltek a mindennapokat.

A településeken áthaladva láttuk, a boltok nyitva voltak, mindenütt hatalmas árukészlettel. Sok katonát láttunk nagy hátizsákokkal, mentek vissza a szolgálatba. Pajer Kati volt a vezető. Szlovák lány, aki évtizedekkel ezelőtt Kárpátjára települt. Akkor nem tudott magyarul. Egy Munkácshoz közeli cigánytáborba küldte Majnek Antal püspök atya. Ott kellett hittant tanítania. Tőlük tanult meg magyarul. Lelkes, elszánt és bátor, havonta egy szállítmányt elkísér Herszonba.

A terület, amin áthaladunk, meglepően fejlett. Jó az úthálózat, mindenütt nagy cégek telephelyei. Az úton rengeteg ellenőrzőpont műkö-

dik. Robusztus, tekintélyt parancsoló megállító állomások, katonák nehéz-fegyverrel. Megnézik az iratokat, átvizsgálják a szállítmányt. Sokszor megállítottak minket. Az első úti cél Mikolajev, 50 kilométerre Herszontól. Este 10-re értünk oda. Reggel hat órától egyfolytában vezetünk, csak a leg-szükségesebb esetekben álltunk meg. A város előtt a mezőkön és az úton akadályokat építettek vasúti sínekből. Herszon környékén 50 kilométeres körzetben már nem tudták megművelni a földeket. Félő, hogy alá vannak aknázva. A város határában egy bunkerszerű megállítóponthoz értünk. Mind minket, mind az autót lefénypézték. Volt igazolásunk, hogy humanitárius segélyt viszünk Herszonba. Alá kellett írni egy nyilatkozatot, hogy a saját felelősségünkre lépünk be.

Monumentális építmény fogadott minket, ez nagyon jellemző Ukrajnára. Korábban a Szovjetunió dicsőítését szolgálták, most áthangolták őket, és Ukrajna dicsőségét hivatottak tanúsítani. Oroszul olvasható a városfelirat. Igen, itt oroszul beszélnek az emberek. Kényszer ukránul tanulni, az időseknek ez elég nehéz. Sok olyan emlékmű van, ami kifejezi az ukrán kötődést. És sok az ortodox kereszt is. Beérkezve Herszonba, szembekerültünk a háború kézzelfogható nyomaival. Sérült épületek, házak, amelyekről a légnyomás leszaggatta a tetőt, amit az emberek fóliával pótoltak, hogy lakhatóvá váljanak. Valahol már elindult az újjáépítés, de sok még a lefóliázott tető.

Itt már komoly harcok dúltak. Herszon kezdetben elfoglalták az oroszok, a környező településeket is érintette a megszállás. Innen szorították vissza őket a Dnyeper túlsó felé. A várost a Dnyeper osztja ketté, most az egyik fele orosz, a másik ukrán kézen. Raktár, ahol a különböző szervezetek

által hozott segélyszállítmányt tárolják, lakossági célra. Ez a raktár egy a sok közül. Körülvették védőfállal, dróthálóval, amit homokkal töltöttek ki. Golyófogó. Eddig, hála Istennek, még nem volt rá szükség.

Ide jönnek az emberek az önkéntesek által összeállított csomagokért. Higiéniai cikkeket és tartós élelmiszert,

gyógyászati eszközöket, ruházatot vittünk. Hetente több száz csomagot osztanak ki. Ez az furgon jár be rendszeresen arra a területre, ahol a harcok folynak. Az ellenséges erők visszavonulása után az elesetteket szállítja haza. Nagyon fontos az ukránok számára, hogy megadják a végtisztességet. Az úton láttunk temetőket, kimagaslóan a katonasírok, zászlók tömege veszi körül őket. A város különböző részein a hősök falát láttuk, óriási fényképekkel, virágcsokokkal emlékeznek az áldozatokra. Egyre több család érintett.

Kiszámíthatatlan a támadások ideje. A drónok sokáig megfigyelik a területet, utána bombáznak. Nem polgári célpontok ellen irányulnak a támadások, de a hatást itt is láthatjuk, betört ablakok, leszaggatott tetők. Hogy a légnyomás ellen védekezzenek, be-

deszkázzák az ablakokat. Jártunk egy családnál, ahol az anyuka él a gyerekeivel, a férje pedig valahol a fronton harcol. A vizet nagy palackokban tárolják, akadozik ugyanis a vízellátás. A városban kerekesszékűek vannak, innen viszik haza az embereket a vizet. Szinte másfél óránként bombairadó van, alig járnak emberek, autók az utcán,

végi házuk a folyó másik oldalán van. Korábban itt békekészenben éltünk” – mondják. Arról, hogy mi történt a város elfoglalásakor, nem szívesen beszélnek, csak annyit mondanak, szörnyű volt.

Az emberek próbálják élni az életüket, az a kérdés munkál bennük: „miért kell ezt csinálni?” Értetlenül állnak a kérdés előtt, és nagyon várják a végét. Saját sebeiket gyógyítgatják, próbálnak túlélni. „Mi csak annyit tehetünk, hogy segítünk a bajba jutott emberen, és eszköz leszünk, hogy minél több segítség eljusson hozzájuk” – mondta Gábor atya. Lembergben is az volt a célunk, hogy segítsük az ott működő segélyszervezetet, a Caritas Spes. A város külső, ipari területén tudtunk lepakolni. Két teherautónyi, közel 3 tonna adományt vittünk. Ott kapott ideiglenes raktárhelyet a Caritas Spes, miután egy rakéta földig rombolta az eredeti épületüket.

Ez egy óriási hangár volt, betonfödémmel, amin átfuródott a rakéta, és belül felrobbant. Mindent megsemmisített. Szerencsére hajnalban történt mindez, nem volt senki az épületben. Minden elpusztult, a vasak megolvadtak, a tartószerkezet összeomlott. Akkor öt rakéta csapódott be erre a területre, az egyik az ő létesítményüket találta el. Az oroszok azt feltételezhették, hogy itt – ahol sok raktárpépület állt – tárolják a Lengyelországból érkezett fegyverszállítmányt.

Tárgyaltunk a vezetőkkel, megalapodtunk, hogy idén is segítünk az ukrán gyerekek táboroztatásában. A Balatonon fogjuk őket fogadni. A leMBERI csoport vállalja, hogy ők továbbviszik az általunk hozott szállítmányt. Megismertük a tevékenységüket. A konyhájukon 120 melegített osztanak szét naponta.

Trautwein Éva
Fotó: Katolikus Karitás

Felföldi László pécsi megyéspüspök Csíksomlyón

Megújulás Krisztussal a családban, az Egyházban

(Folytatás az 1. oldalról)

Felföldi László püspök homíliája kezdetén részletet olvasott fel Váci Mihály *Ezt! Itt! Most!* című verséből, rávilágítva arra, hogy „feladataink mindig az életünk már meglévő körülményei között várnak ránk – nem máskor, nem máshol, nem mások között”.

Hitünk alapjáról szólva a püspök elmondta: „A Pécsi Egyházmegye területén, ahonnan érkeztem, van egy falu, Kismányok. Különlegessége az 1989-ben felszentelt székyely temploma. A templomban áll egy Mária-szobor. Ennek a szobornak van egy rendkívüli, hiszem, hogy mindnyájunkat tanító története.

1945-ben, amikor a székyelyeknek Bukovinából menekülniük kellett, Hadikfalván, az utolsó pillanatban, Orbán Lőrinc visszament a templomba, és magával vitte a Mária-szobrot a ma Szerbiában található Bácskába, ahova először telepítették ki őket. Vitte a szobrot, mert tudta, hogy hit nélkül, reménység nélkül, istenkapcsolat nélkül nem lehet életben maradni, majd miután megérkezett, biztonságos helyen elrejtette. Bácskából a székyelyeknek rövidesen tovább kellett menekülniük a megszállás elől. Tolna vármegye falvaiba, köztük Kismányokra telepítették a családokat. Az újbóli kitelepítés hirtelen történt, ahogy mondják: „krumplit a földben, kenyeret a kemencében kellett hagyni”, azaz semmit sem tudtak magukkal vinni, és a Mária-szobor is ott maradt Bácskában, elrejtve.

1946-ban, a háború iszonyú szenvedéseit követően Orbán Lőrinc fia lovas kocsival ment vissza Bácskába a szoborért, az életét kockáztatva. A kocsierékban elrejtve, gondosan betakarva, veszélyes helyzeteket megélve menekítette Kismányokra a hadikfalvai Szűzanya-szobrot. Orbán Lőrincék úgy érezték, a veszélyek ellenére el kellett hozniuk a Boldogságos Szűzanya szobrát, „hitüknek,

reménységüknek, életüknek megjelenítőjét.” A pécsi főpásztor hozzátette: „Papi szolgálatom éve alatt nagyon sok olyan emberrel és családdal találkoztam, akik életútjuk során elveszítették a hitüket, emberi és isten-

tenszeretet asztalát. (...) Itt és most kell megújítanunk, megerősítenünk a család egységének és erejének asztalát, a templomi közösségek egymásra figyelő, egymást segítő oltárát. Nem szavakkal, nem különleges gond-

nem hívók is ezt a bizonyosságot várják tőlünk. A pap tapasztalni fogja, hogy ő erőközpont, vagyis az istenkereső emberek összetartozásának és tevékenységének középpontja, még azoké is, akik távoli területről visszavágyódnak az atyai házba.”

A továbbiakban a pécsi főpásztor az édesapákat szólította meg: „Az a küldetésetek a világban, mint a tékozló fiú apjának, aki nem azzal törődik, hogy a gyermekei miért kerültek távol egymástól.” A beszédben elhangzott: a férfiak „csak az élő hittel tudják a családokat, a gyermekeiket megóvni az interneten terjedő zűrzavar és az emberhez nem méltó eszmék áradatától, hogy megmentsék a józan gondolkodás becsületét, a családi asztal szentségét, az emberi közösség megtartó erejét”.

Majd a szónok az édesanyákhoz fordult: „Legyetek olyanok, mint Mária, vagy mint a tékozló fiú édesanyja, aki megteríti az asztalt, mindent előkészít, és teszi mindezt túlszorduló szeretettel.” Hozzátette: „De a családot a közösséget romboló telefon és tévé nélkül az asztalhoz ültetni, ez az édesapák dolga. Az édesanyákat a férjeknek, az apáknak kell megmenteniük attól, hogy a gyermekeiket kiszolgáló cselédek legyenek.”

A püspök arról is beszélt, hogy „sok fiatalnak az éltető kapcsolatok helyett virtuális világot, bölcsesség helyett lexikális tudást, hit helyett pedig: »majd döntsd el magad, miben hiszel«-t tettünk a tarisznyájába. Pedig az emberi élet titka, hogy megtanuljunk szeretni és szenvedni. E kettő elválaszthatatlan egymástól, mert a szeretet az érte vállalt szenvedés nélkül üres. A kikerülhetetlen szenvedés pedig szeretet nélkül elviselhetetlen. Megmentettük a fiatalokat sok olyan szenvedéstől, amitől tilos lett volna megmenteni őket. Ugyanakkor vállukra tettünk olyan keresztet, amelyeket tilos lett volna odatenni” – hangsúlyozta a püspök.

A fiatalokhoz szólva így buzdított a szónok: „Legyetek igényesek, ne csak a ruhátokra, hanem a szellemi, lelki táplálékotokra is! Ne engedjétek, hogy a virtuális világ rátok irányuló gonoszsága elpusztítsa emberi méltóságotokat! Legyetek nagyon ésszel, mert nektek már sokkal nehezebb különbséget tennetek az igazság és a hazugság, a valóság és a virtuális világ között! Kössetek barátságot Krisztussal és Krisztus barátaival!”

A püspök emlékeztetett: Ferenc pápa 2019. június 1-jén itt, ezen a kegyelmi helyen a következő szavakkal erősített meg minket, és szól ma is hozzánk: „Zarándokolni nem más, mint érezni a meghívást és a készteszt, hogy járjunk együtt az úton, kérve az Úrtól a kegyelmet, hogy a régi és a mostani sérelmeinket és bizalmatlanságainkat változtassa új lehetőségekké a közösség érdekében. Azt jelenti: elszakadni a bizonyosságainktól és a kényelműnkől egy új földi életnek a keresésében, amelyet az Úr nekünk akar ajándékozni. Zarándokolni (...) jelenti a küzdelemre való elköteleződést is, hogy azok, akik tegnap lemaradtak, a holnap főszereplői lehessenek, viszont a ma főszereplői holnap se maradjanak hátra. Ez pedig a jövő szálainak közös összefonását teszi szükségessé. Íme, ezért vagyunk itt, hogy közösen mondjuk: Édesanyánk, taníts meg minket összeválni a jövőt!”

Felföldi László püspök beszédében végezetül a kívánata minden jelenlétvőnek, hogy „itta, a nyeregben, ezen a megrendítő helyen, itt, a Csíksomlyói Szűzanya előtt engedjük, hogy szívünk őszinte örömeivel megerősödjön hitünk, megvalósulhasson Isten csodálatos álma az életünkben, és hitből fakadó szolgálatunk által a szeretteink életében”, majd Ave Maria imádsággal zárta homíliáját.

(A beszéd teljes terjedelmében a Magyar Kurirron olvasható)

**Forrás: Pécsi Egyházmegye
Fotó: Kátai Edit/MTI**

kapcsolatuk erejét, örömet. Súlyos feladat vár rájuk és ránk. Mint egykor a menekülő székyely testvérünk tette, vissza kell menni és meg kell keresni hitünk legmélyét, akár küzdelmek árán is, mert csak a megtalált hitből és az élő istenkapcsolatból építhetjük fel otthonunkban a család lelki templomát, ahogy a kismányoki hívek is felépítették a székyely templomot Isten népének és a magukkal hozott Mária-nak.”

Felföldi László a továbbiakban arról beszélt, hogy a megújulásnak a közösség az ereje, forrása pedig a családi asztal és az oltár.

„Jézus a Szent Család asztalánál növekedett korban, bölcsességben, kedvességben Isten és az emberek előtt. (...) Legnagyobb nekünk készített ajándékát, az Oltárszentséget, saját testét és vérért az utolsó vacsora asztalánál adja át. (...) Mi pedig itt és most, a csíksomlyói nyeregben terítünk asztalt: a Lélek, a hit, az is-

latokkal, hanem jóságos, szerető és elfogadó jelenlétünkkel – mondta.

A tékozló fiúról szóló különleges példabeszéd valójában a közösségről, a család asztaláról szól – folytatta a szónok. – A példabeszédben szereplő édesapa szívének egyetlen vágya van: hogy fiait leültesse a közös családi asztalhoz.”

Felföldi László a jelenlévő papokhoz Márton Áron erdélyi püspök szavaival szólott, aki 1971-ben, a Rómában megtartott püspöki szinóduson felszólalt és a következőket mondta: „Minket a történelem vihara valóban kivetett az azelőtti helyzetünkből. Majd ismét öntudatra ébredve megértettük, hogy most abban a helyzetben vagyunk, amit az Úr Jézus az ő papjainak megjövendölt. Azt is felismertük, hogy ha az evangéliumot hitelre méltóan akarjuk hirdetni, annak üdvözítő igazságát elsősorban életünkkel kell bebizonyítanunk. Azt is megértettük, hogy híveink, sőt a

Akik segítenek élni

Átadták az oktató-nevelő munkát elismerő Kunszt József-díjat Kalocsán

A Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye a 2001-ben alapított Kunszt József-díjjal tisztelg a munkájukat kiválóan végző pedagógusok előtt. Az elismeréseket május 15-én a díjalapító főpásztor, Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek és Felföldi László pécsi megyéspüspök adta át Kalocsán, az Astriceum Erseki Múzeumban.

Huszonkettedik alkalommal ítélték oda az oktatás, a nevelés és a tudomány bőkezű mecénásaként ismert Kunszt József (1790–1866) érsekről elnevezett díjat, melyet minden évben kalocsai érsekké történt kinevezésének évfordulóján adnak át.

Az egybegyűlteket – a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye és Kalocsa város iskoláinak képviselőit, a díjazottakat és családtagjaikat, a korábbi kitüntetetteket, valamint több, a főegyházmegyéhez tartozó település polgármesterét – Bábel Balázs érsek köszöntötte a díjadtadón. Kunszt József tevékenységét méltatta, aki az 1848/49-es szabadságharc utáni „dermedt állapotban” cselekedni akart. Vallotta, akkor tudunk „megmaradni és kitörni”, ha az iskolázatásra fordítjuk erőnket. Így Kalocsára hívta az iskolanővéreket és a jezsuitákat, s új intézmények alapításával iskola-várossá tette a települést.

Bábel Balázs köszönetét fejezte ki azért, hogy napjainkban a pedagógusok a „nehézségekkel terhelt pályán megmaradva áldozatot hoznak a jövő építéséért”.

Az ünnepi alkalom szónoka Felföldi László pécsi megyéspüspök volt. „Akit az istenek megátkoztak, tanárnak küldték” – kezdte beszédét kiváló piarista magyartanárról idézve, majd kifejtette: ahhoz, hogy az ember valóban „bele tudjon nőni az életébe”, speciális szenvedésre és speciális szeretetre van szüksége. Isten pedig odahelyezi, ahol ezt megkapja. Ha kívülről érthetetlen is, miért vállalja valaki a tanítás küzdelmes feladatát, akik ezt a pályát választották, azoknak itt került a helyére az életük. A püspök szerint egy társadalom értékműtője, hogyan bánik az ifjúsággal. Ebben a feladatvállalásban a tanári és a papi hivatás rokon egymással, és mindkettőre igaz, hogy gyakorlatuk talán soha nem volt még annyira nehéz és annyira érthetetlen a társadalom számára, mint napjainkban. A püspök mindenkit szembenézésre buzdított. Az iskolában az volna a cél, hogy segítsük a fiatalokat a személyiségük kibontakoztatásában, hiszen ez minden tantárgy mögöttes lényege.

A biológián keresztül felhívni a figyelmet Isten teremtő csodáira, a matematika által megmutatni, hogy bizonyos feladatok jó megoldására több módon is eljuthatunk. A tantárgyak különféleségében kell megtalálni, kit mi szólít meg. Olyasmint kell adnunk a diákoknak, amivel az élet nehéz helyzetében is megállják a helyüket.

A püspök a *Fehérlófia* című népmesével mutatott rá arra, milyen fontos, hogy a fiatalokat képessé tegyük a felszín mögé látásra, arra, hogy a „kérget lehántva” fel tudják ismerni a lényegét. Sámuel próféta meghívástörténetével a legnehezebb feladatról

gondolkodtatott el a szónok: vajon képessé tudjuk-e tenni a fiatalokat arra, hogy megkülönböztessék Isten, embertársuk és önmaguk hangját? Isten ugyanis szól hozzánk, és akkor értjük meg magunkat, akkor éljük meg küldetésünket és teljesedünk ki, ha megértjük a szavát.

A kiváló szakmai felkészültségű, tapasztalt, eredményes, a gyermekekkel és a kollégákkal jó kapcsolatot ápoló, példás életű díjazottak a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye részéről bronz emléklapokkal vehették át, intézményük fenntartója részéről pedig egyhavi bérek megfelelő pénzjutalmat.

Kalocsa város részéről idén Feketéné Major Zsuzsanna, a Kalocsai Eperföldi Sportiskolai Általános Iskola tanára munkáját ismerték el. A díjazottat Filvig Géza polgármester méltatta. A főegyházmegye területén működő szerzetesi fenntartású tanintézmények munkatársai közül Hajdók Róbert, a Miasszonyunkról Nevezett Kalocsai Iskolánővérek Társulata által fenntartott bajai Szent László Általános Művelődési Központ intézményvezetője kapta az elismerést; munkáját Berkó Rózsa intézményvezető-helyettes méltatta.

A főegyházmegye fenntartásában lévő alapfokú katolikus oktatási-nevelési intézmények részéről Katonáné Kovács Krisztina, a géderlaki Szent László Katolikus Általános Iskola és Óvoda igazgatója munkáját köszönték meg a díjjal. Laudációját Pata Jenő Gábor géderlaki plébános mondta. Szintén elismerésben részesült Kupcsáné Ozvald Katalin, a bajai Szent László Katolikus Általános Iskola és Óvoda tanára, akit Bíró Györgyi Anna igazgató méltatott.

Az ünnepségen közreműködtek a bajai Szent Balázs Katolikus Általános Iskola és Óvoda növendékei.

**T. Éva
Fotó: Lambert Attila**

A BIBLIA ÜZENETE

Küldetésünk –
egyszerű szavakkal

Mt 28,16-20

Szentháromság vasárnapján *Máté evangéliumának* azt a rövid részletét olvassuk, melyben Jézus tanításának utolsó mondataival találkozunk. A nyilvános működése során kimondott szavak, a megtörtént csodák, gyógyítások és a megannyi, megtérést előidéző találkozás után már csak egy lényeges maradt: a végső bátorítás, a küldetés átadása. Jézus Galileába hívja az apostolokat, arra a helyre, ahol meghívta őket, fölmegett velük egy hegyre mint a kinyilatkoztatás kiemelt helyszínére, és itt fogalmazza meg a missziós parancsként is ismert tanítását. Jézus ezt a küldetést az apostoloknak, valamint minden őt követő embernek adja, s még ezekkel az utolsó mondataival is tanítani szeretne.

Itt azt fogalmazza meg, hogy a tanítás konkrét tettekre váltása hitelessé teszi a kimondott szavakat. A tanítás mint szó, valamint az élet mint cselekvés a misszió alapjai, és együtt szolgálják az evangélium hirdetését. Szükség van a tanításra, mert az előkészíti a tapasztalatot, de a cselekvés is lényeges, hiszen megerősíti a kimondott szót. Az élmény, a tapasztalat és minden tett feltételezi és kívánja a tartalmat, igényli a miérte adott válaszokat, másképpen szétesik és pusztá aktivitás marad.

A missziós parancs egyszerű, öt mondatban négy meghatározó ige tartja össze a küldetés nagy eseményét: *menjétek, tegyétek, keresteljétek, tanítsátok*. Mindebből látszik, hogy a misszió egyszerre a Szentlélekre és az emberi tervszerűsége hagyatkozó folyamat, és nem azonnali, rövide zárható, egzakt jelenet, melyet látható, mérhető eredmények kísérnek.

Menjétek. Jézus arra buzdít, hogy legyünk az evangélium hirdetésének kezdeményezői. A küldetés ajándékozásával mozgásba hozza az embert, a közösséget és az egész Egyházat. Mivel az evangélium természeténél fogva

utat akar törni magának az életünkben és a világban, Jézus dinamikus és kilépővé teszi mindazokat, akiket meghívott. Valójában ő, a Názáreti Jézus a misszió igazi kezdeményezője.

Tegyétek. Nem elég kezdeményezni, hiszen Jézus arra hív, hogy egyre bátrabb, cselekvőbb és összetettebb módon éljük meg az örömhírt. A tegyétek ige túlmutat az aktivizmusról, azt a spirituális cselekvést jelenti, amely belső cselekvéssé formálja a missziót. Az imádság mint belső cselekvés valójában minden külső missziót megelőz és kísér. Imádság nélkül a misszió egy izzadságszagú teljesítménytúra lenne, a meggyőzések és az emberi erőfeszítések nagy versenye. Ehelyett azt tapasztalhatjuk, hogy Szentlélek és az ember közös műveként bontakozik ki.

Keresteljétek. A misszió célja van: felébreszteni az Isten iránti vágyat, megláttatni és megismertetni a Szentháromságos Istent, bevezetni az Egyházba és a keresztség szentsége által beavatni a hit titkaiba. A keresztség a misszió látható gyümölcse, az eredeti bűn által bezárt kapuk kitérása, istengyermeki létünk ünnepe.

Jézus szavaiból tudjuk, hogy a hit nevelhető, a hit igazságát tanítani, ajándékát továbbadni kötelességünk. Aki találkozott Jézussal, minden győzködés nélkül tanítja annak az öröme, melyet az Atya a Fiún keresztül a Szentlélekben ajándékozott nekünk. Aki találkozott Jézussal, nem tud mást tenni, mint hirdetni, tanítani és megélni az evangéliumot. Egyszerre vagyunk tanítók és tanítványok, akik hisszük, hogy misszióban járunk, de a küldetésünk mögött maga a küldő áll, aki velünk van és velünk marad a világ végéig.

Serfőző Levente

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (21.)

Akik ismerik a bizánci Egyház liturgikus naptárát, azok tudják, hogy a görögkatolikusok a pünkösd utáni vasárnapon ünneplik a „mindenszenteket”. Tehát nem ősszel – november 1-jén –, a halottak napjához kötődve, hanem tavasszal, vagy még inkább: a nyár elején. Sőt, azt is tudják, hogy a „halottak napjából” nem csupán egy van a görögkatolikusoknál, hanem összesen öt: egy a nagybőjtöt előkészítő időszakra, három a nagybőjt idejére, egy pedig a pünkösdöt megelőző szombatra esik.

Az általános használatban lévő énekeskönyvünkben ez áll: „Pünkösd után az 1. vasárnapon mindenszentek vasárnapja.” Természetesen a liturgikus szövegek is ennek a címnek megfelelőek. Ezek közül az egyik legjellegzetesebb így kezdődik: „Jertek, ó hívek, egyesülj érkekkel buzgón ünnepeljünk, és a minden szentek magasztos és drága emlékét kiváló tiszteletben részesítsük!” Majd azzal folytatódik, hogy fel is sorolja őket: „Örvendjétek, dicsó apostolok, próféták, vértanúk és főpapok; örvendjétek, minden dicséretre méltó szentatyák!” Ezen a napon tehát különösen is a tiszteletünk közepontjában állnak. Az ünnep kapcsán most irányítsuk a figyelmünket arra, hogy a mindennapi liturgiában hányszor és hogyan emlegetjük a „minden szenteket”!

Először is érdemes felidézni, hogy a görögkatolikus szertartásokban állandóan jelen van a szentek ilyen, közös említése. Az ekténiák könyörgéssorozata a fennhang előtt azzal zárul, hogy az Istenszülőt – mint a legnagyobb közbenjárónkat – „minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus Istenségnek ajánljuk”. A liturgiában pedig a Miatyánk előtti ekténiát – a kezdősoráról elnevezve – kifejezetten így hívják, mert így szól: „Mindenszentekről megemlékezvén, ismét és ismét békességben könyörögjünk az Úrhoz!”

A szentek között leginkább a „legszentebb, legtisztább, legáldottabb” Istenszülőt tiszteljük. A liturgikus imádságokban viszont gyakran találjuk közvetlenül utána a „minden szente-

ket”. Így van ez a háromszoros ének előtti csendes papi imában is: „Szenteld meg lelkeinket és testeinket, s add, hogy életünk minden napján szentségben szolgáljunk néked, a szent Istenszülő s a világ kezdete óta előtted kedves minden szenteid könyörgései által!” Aztán az átlényegítés utáni felajánlás folyamán, a napi szentet is említve újra feléjük fordulunk: „és összes szenteidért, kiknek könyörgései által kegyesen tekintsz reánk, Istenség”. A szentáldozás utáni hálaadó imában – amit a pap csendben végez – újra jelen vannak a szentek. Megköszöni a szentáldozás kegyelmét, majd kéréseket terjeszt az Úr elé, ezzel zárva az imádságot: „Biztosítsd lépteinket a dicsőséges Istenszülő s mindenkor szűz Máriának és összes szenteknek imái és könyörgései által!”

Végül az elbocsátó imádságban – amely bár változó formában, de minden szertartásban jelen van – ismét az összes szent felé fordulunk. Természetesen itt is az Istenszülővel kezdődik a sor, ám azzal zárul, hogy az Úr „minden szenteknek esedezései által könyörölgjön rajtunk és üdvözítsen minket, mint jószágos és ember-szerető”.

Ivancsó István

MÁJUS 26., SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAPJA (Néri Szent Fülöp áldozópap, Evelin) – MTörv 4,32-34.39-40 *Csak egy Isten van, az ég és a föld Ura.* – Róm 8,14-17 *(A fogadott fiúság Lelkét nyertétek el, általa így szólítjuk Isten: „Abba, Atya!”)* – Mt 28,16-20 *(Jézus tanítani és kereszteni küldi apostolait az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.)* – **Zsolozsma:** IV. zsolthárhét – **Énekrend:** Ho 105 – ÉE 572, 418, Ho 105 – ÉE 131, Ho 104 – ÉE 574, Ho 274 – ÉE 361.

MÁJUS 27., HÉTFŐ – *Canterburyi Szent Ágoston püspök emléknapija* (Évközi 8. hét, Hella, Pelbárt) – 1Pét 1,3-9 – Mk 10,17-27 – **Zsolozsma:** IV. zsolthárhét.

MÁJUS 28., KEDD (Emil, Bod, Csanád) – 1Pét 1,10-16 – Mk 10,28-31.

MÁJUS 29., SZERDA – *Szent VI. Pál pápa emléknapija* (Magdolna, Teodózia) – 1Pét 1,18-25 – Mk 10,32-45.

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Szentháromság vasárnapjának
prefációja

A nyolcszáz éves pannonhalmi bazilika szentélyébe négy ablakon keresztül áramlik be a felkelő nap nyári fénye: egy háromszoros keretbe foglalt körablak az Egy-Isten, három azonos méretű ablak pedig a Szentháromság titkát jelképezi.

A liturgia szövegei összhangban vannak a fény szimbolikájával. A 8. századi előzményeket követően 800 körülről maradt ránk egy Alkuinnak tulajdonított, vasárnapra szánt votív mise a Szentháromság tiszteletére. Ennek használata a következő századokban elsősorban Gallia és a német nyelvterület monostoraiban terjedt el. És bár minden, keresztvetéssel kezdett vagy éppen szentháromságos dicsőséggel záruló imádság a hármasság Isten nevében és dicséretére történik, 1334-ben XXII. János pápa mégis bevezette a római liturgikus naptárba Szentháromság vasárnapjának ünnepét.

Ez a vasárnap nem kötődik üdvtörténeti eseményhez, mint az egyházi év megelőző ünnepei. Inkább az adventtől pünkösdig megtett út összefoglalását adja, megemlékezve a teremtő Istenről, az Atyáról, aki egyszülött Fia, Jézus Krisztus karácsonykor ünnepelt megtestesü-

lése, majd pedig húsvéti keresztthalála és fel-támadása által megváltotta az emberiséget, új és örök életre hívott meg bennünket, fogadott gyermekeit, akiket pünkösd óta eltölt és meg-erősít Szentlélekkel.

Ezt a hitet fejezi ki az ünnep prefációja. A szöveg gyökerei a *Sacramentarium Gelasianum*ig nyúlnak vissza. A 20. századi liturgikus reform előtt a nagybőjt-húsvéti ünnepekort ez a prefáció keretezte: ezt énekelte a szentmisét vezető pap hetvenedvasárnapon és a pünkösd oktávját lezáró Szentháromság vasárnapján is. A prefáció szövegét a jelenleg használt *Római misekönyv* is megőrizte.

Nem könnyű figyelemmel követni e dogmatikus sűrűséggel és költői megformáltsággal megkomponált szöveget. Mégis jól kifejezi az Egyház vágyát arra, hogy liturgikus imádságunkban tévedéstől mentesen és tiszta szívvel mondassuk el az Atyának, hogy „amit isteni szavadra dicsőségedről hittel vallunk, azt Fiadról is állítjuk, a Szentlélekről is hirdetjük minden különbségtétel nélkül”.

Gérecz Imre OSB

A HÉT SZENTJE

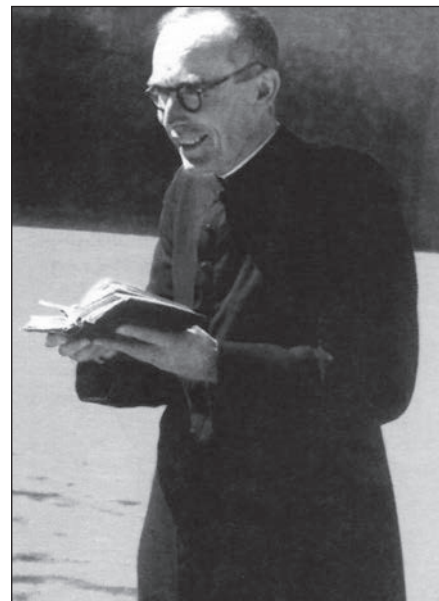
Boldog Pere Tarrés i Claret

Május 30.

Szülei mélyen vallásosak voltak, és nagy hangsúlyt fektettek gyermekeik keresztény nevelésére. Két nővére is szerzetes lett. Pere vidám, nyitott természetű fiú volt, és nagy buzgalommal segített másoknak. A helyi gyógyszertárban volt segéd, és a tulajdonos, Josep Balaguer biztatta, hogy folytassa tanulmányait a gyógyászat terén.

Barcelonában tanult tovább, orvosnak készült. Ott ismerkedett meg Jaume Serra atyával, aki lelki vezetője lett. Az ő hatására lépett be a Fialat Katalán Keresztények Szövetségébe, amely rendszeres kapcsolatban állt a Néri Szent Fülöp alapította Oratórium Kongregációval, és célkitűzése a keresztény hit megújítása volt. A közösség Perét nevezte ki elnöknek, és ő nagy lelkesedéssel vetette bele magát a munkába. Mint „laikus misszionárius” autóval járta Katalóniát, és találkozón beszélt a fiataloknak a keresztény hitről, a katolikus egyházzal. Mindemellett részt vett a helyi Actio Catholica munkájában is. Helyettes titkára, majd titkára lett az egyházmegyei bizottságnak.

Az orvosi diploma megszerzése után Barcelonában kezdte meg a rezidensképzést. Gerardo Manresa-val kórházat alapítottak a szegények számára, ahol a rászorulókat ingyenes ellátást kaptak. Orvosként is nagy lelkesedéssel dolgozott, és mindig rendelkezésre állt a betegeknek, még akkor is, ha „csupán” beszélgetni akartak vele.

A spanyol polgárháború idején a keresztények üldözése miatt gyakorlatilag menekülteként élt Barcelonában. A bujdosás éveit imádsággal töltötte, illetve olvasott és tovább képezte magát. 1938-ban orvosként besorozták a republikánus seregbe. A háború borzalmai mélyen megérintették, a sebesülteket ápolva és a haldoklókat vigasztalva megérelődött benne a hivatás arra, hogy a „lelkek orvosa” legyen.

Leszerelése után belépett a barcelonai szemináriumba. 1942-ben szentelték pappá, majd a salamancai pápai egyetem tanult tovább. A dip-

loma megszerzése után visszatért Barcelonába, ahol folytatta munkáját az Actio Catholica-ban, illetve lelkipásztori, kórházi lelkigondozói szolgálatot is végzett. Különös szeretettel fordult a szegények és a katasztrofáltak felé, lelkiveetője volt többek között a prostituáltak számára létrehozott Magdolna Kórháznak. Minden tevékenységét imádságos lelkülettel végezte, és aki csak találkozott vele, úgy beszélt róla, mint szent emberről, aki igazán törődik az elhagyottakkal.

1950-ben nyirokrendszeri rákot diagnosztizáltak nála. Tudva állapota súlyosságáról, szenvedéseit felajánlotta a papok megszentelődéséért. Az általa alapított kórházban halt meg.

L.K.

A hét liturgiája

B év

MÁJUS 30., CSÜTÖRTÖK – Szent István király ereklyéinek átvitele emléknapija (Janka, Nándor, Zsanett) – 1Pét 2,2-5.9-12 – Mk 10,46-52.

MÁJUS 31., PÉNTEK (Angéla, Petronella) – 1Pét 4,7-13 – Mk 11,11-26.

JÚNIUS 1., SZOMBAT – **Szent Jusztinus vértanú emléknapija** (Tünde, Pamela, Kund) – Júd 17.20b-25 – Mk 11,27-33.

JÚNIUS 2., VASÁRNAP – **KRISZTUS SZENT TESTE ÉS VÉRE: ÚRNAPJA** (Szent Marcellinus és Szent Péter vértanúk, Kármén) – Kiv 24,3-8 *(Mózes az áldozati állatok vérével meghintette a népet az Úrral kötött szövetség jelül.)* – Zsid 9,11-15 *(Krisztus vére megtisztítja lelkiismeretünket a holt cselekedeteinktől.)* – Mk 14,12-16.22-26 *(Jézus az utolsó vacsorán saját testét és véréát adja apostolainak.)* – **Énekrend:** Ho 106 – ÉE 572, 419, Ho 105 – ÉE 167, Ho 134 – ÉE 540, Ho 280B – ÉE 132.

Mindenkihez eljuttatni az örömhírt

Egyházi kitüntetésben részesült a húszéves Magyar Katolikus Rádió több munkatársa

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) kitüntetések és elismerő okleveleket adományozott az idén húszéves Magyar Katolikus Rádió több munkatársának elismerésül az egyházi médiában végzett szolgálatukért. Az ünnepélyes átadásra május 15-én került sor Budapesten, az MKPK székházában.

Képünkön a felső sorban balról Radetzky András, az MKR vezérigazgató-helyettese mellett állnak a kitüntetettek: Bögös Henrietta, Szikora József, Kékesi Enikő, Pörös Yvette, Lázár Csaba, Darázs Gábor; valamint Tóth Tamás az MKPK titkára. Az ülő sorban balról Spányi Antal püspök, az MKR vezérigazgatója, Erdő Péter bíboros, primás és Veres András püspök a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke foglal helyet

Az ünnepségen részt vett Erdő Péter bíboros, primás; Veres András győri megyéspüspök, az MKPK elnöke; Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök, a Magyar Katolikus Rádió vezérigazgatója; Tóth Tamás, az MKPK titkára; valamint Radetzky András, a Magyar Katolikus Rádió vezérigazgató-helyettese, valamint a rádió munkatársai.

Erdő Péter bíboros köszöntőjében emlékeztetett arra hogy, húsz évvel ezelőtt küzdelmek és sok egyeztetés előzte meg a rádió indulását, de abban mindenki egyetértett, hogy a katolikus üzenetnek rádió útján is el kell jutnia minél több emberhez magyar nyelven. Katolikus rádióadó ma a Kárpát-medencében nem egy van – feltehetjük a kérdést: mi a Magyar Katolikus Rádió sajátossága? Erdő Péter úgy fogalmazott: nem csupán hitéleti, de széles spektrumú kulturális műsorokat is ajánl a rádió. Láthatjuk, még a kultúrát is lehet többféleképpen értelmezni, de a Magyar Katolikus Rádió kiegyensúlyozottnak, nyugodt hangvételűnek, értékorientáltnak bizonyult e tekintetben is.

A bíboros felidézte, a covidjárvány idején lehetőséget kapott, hogy a rádióban mindennap rövid kommentárt fűzzön az aznapi evangéliumhoz,

és öröm volt számára nem csak az, hogy személyesen hozzászólhatott a bibliai szövegekhez, de az is, hogy így tarthatta a kapcsolatot a hívő közösséggel. „Köszönöm a szolgálatot, amit immár húsz éve szívvel és hozzáértéssel végeznek” – zárta köszöntőjét Erdő Péter.

„Most az évforduló ad okot a találkozási, de milyen jó lenne máskor is újra és újra találkozni, hogy megvonjuk a mérleget, merre haladtunk, haladunk” – mondta Veres András püspök ünnepi köszöntője elején. Felidézte: a rádió indulásakor az MKPK titkára volt, és Juhász Judit-

tal, a rádió alapító vezérigazgató-helyettesével és főszerkesztőjével sokat gondolkodtak azon, milyen is legyen ez a rádió. A közszolgálati volt az egyik sarkalatos kérdés, és az MKPK úgy döntött, „szeretnénk úgy jelen lenni az éterben, hogy megmutassuk, katolikusként az élet minden területéhez kapcsolódóan van mondanivalónk. És a legfőbb mondanivalónk az örömhír” – mutatott rá Veres András, majd a jelenlévőket megszólítva úgy folytatta: „Hálásak vagyunk mindnyájuknak, hogy ebben a szolgálatban lelkiismeretesen, odaadással igyekeztek részt venni.”

Az MKPK elnöke végül erőit és lelki elkötelezettséget kívánt a rádió munkatársainak, hogy munkájukat katolikus módon, de ne csak a katolikusokért végezzék. „Hiszen Krisztus számára nincs elveszett ember, és mi mindenképp szeretnénk az ő örömhírét elvinni.”

A kitüntetések és elismerő okleveleket a püspökök testülete nevében a konferencia elnöke, Veres András adta át.

Az MKPK Pro Ecclesia Hungariae díjat adományozott Szikora Józsefnek, a Magyar Katolikus Rádió főszerkesztőjének, lapunk volt újságíró-szerkesztőjének, később főmunkatársának.

Bögös Henrietta, a Magyar Katolikus Rádió zenei szerkesztőségének vezetője Pro Communicatione Christiana díjban részesült. Darázs Gábor, a Magyar Katolikus Rádió műszaki vezetője Pro Communicatione Christiana díjban részesült. Lázár Csaba,

a Magyar Katolikus Rádió vezető bemondója Pro Communicatione Christiana díjban részesült. Pörös Yvette, a Magyar Katolikus Rádió titkárságvezetője Pro Communicatione Christiana díjban részesült. Kékesi Enikő, a Magyar Katolikus Rádió vallási szerkesztőségének vezetője Pro Communicatione Christiana díjban részesült. Az MKPK elismerő oklevelében részesültek a Magyar Katolikus Rádió következő munkatársai: Varga László egyházi felelős, szerkesztő; Jámbor Balázs adásellenőr; Tajti Róbert informatikus; Szentirmai

Ágnes szerkesztő; Werner-Nagy Eszter gyártásvezető; Sárospataki Zsuzsanna dramaturg, szerkesztő; Szerdahelyi Csongor szerkesztő; Keceli Zsuzsanna zenei szerkesztő; Mezei Károly bemondó, szerkesztő; Balogh Tibor zenei szerkesztő; Biksa Levente technikus; Fülöp Csaba technikus; Gulyás Lóránt szerkesztő; Némethné Gyarmathy Dóra szerkesztő; H. Tóth Tibor szerkesztő; Hámosi Kinga szerkesztő; Iski Ibolya szerkesztő; Marton Árpád zenei szerkesztő; Mihályi Anikó szerkesztő; Pécsi Krisztina szerkesztő; Rétfalviné Rohonyi Csilla pénzügyi előadó; Sályi András szerkesztő; Soós Viktor Attila szerkesztő; Szabó Csilla szerkesztő; Tóth Zsófia bemondó, szerkesztő; Varga Andrea szerkesztő.

Spányi Antal, a Magyar Katolikus Rádió vezérigazgatója és Radetzky András vezérigazgató-helyettese a rádió emlékművét adta át a kitüntetett és oklevélben részesült munkatársaknak.

A Magyar Katolikus Rádiót a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia húsz évvel ezelőtt, 2004-ben azzal a céllal hozta létre, hogy a magyar társadalomban a keresztény életfelfogást és erkölcsiséget megerősítse és terjessze. A közszolgálati műsorstruktúrájának köszönhetően a Katolikus Rádió segít eligazodni és tájékozódni az élet számtalan területén, szerepet vállal a Katolikus Egyház tanításának hirdetésében, a magyar és az egyetemes kultúra, valamint anyanyelv értékeinek megőrzésében. A rádió jelenleg 24 analóg FM-frekvencián és online hallható, napi hallgatottsága meghaladja a 200 ezer főt.

Szalontai Anikó
Fotó: Lambert Attila

Fölemelt lélekkel

Gyémánt- és aranymisét, püspökszentelési évfordulókat ünnepeltek Szekszárdon

Mayer Mihály nyugalmazott megyéspüspök pappá szentelésének 60. és püspökké szentelésének 35., valamint Bíró László nyugalmazott táborigazgató pappá szentelésének 50. és püspökké szentelésének 30. évfordulóját hálaladó szentmisén ünnepelték május 12-én Szekszárdon, az Urunk Mennybemenetele-templomban. A liturgia meghívott szónoka Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek, metropolita volt.

A bevonulás után Felföldi László pécsi megyéspüspök köszöntötte az érseket és a jubiláns püspököket, s kérte, hogy együtt adjanak hálát – ahogy fogalmazott – az Istennek kimondott igenért, a hivatás elfogadásáért, a feladatok megszenvedéséért és a szeretet küldetéséért Krisztus Egyházának közösségében.

A jubiláns püspökök képviselőiben a gyémántmisés Mayer Mihály köszöntötte az ünneplő közösséget, az egyházi és a világi méltóságokat, valamint a meghívottakat. A szentmise homíliájában Bábel Balázs érsek úgy fogalmazott, ebben a szentmisében az „ünnepek halmozása” történik: „Vasárnap van, Urunk mennybemenetelének ünnepe, a szekszárdi templom búcsúünnepje és a két jubiláns püspök papi és püspöki évfordulói. Ezekért hálát adni gyűlt össze az ünneplő közösség.”

„Az, hogy ki most itt ünneplünk, annak a következtetés, hogy nemzedékről nemzedékre sokan komolyan vették Jézus parancsát, hogy az

evangéliumot hirdetni kell” – emelte ki beszédében Bábel Balázs. Majd hozzátette: a múltba visszatekintve láthatjuk, hogy Pécs és Szekszárd környékén már a 3. században megjelentek a keresztények, s ha nem következik be a népvándorlás, bizonyára egész másképp alakult volna ennek a tájnak a keresztény élete. Akkor úgy tűnt, mindennek vége van, aztán érkeztek olyan emberek, akik az evangéliumtól indítva újra elkezdték az evangelizációt Szent István királlyal, majd I. Bélával – mutatott rá beszédében a szónok.

Ezt a stafétát vette át a két jubiláns püspök is – folytatta az érsek, majd az ünnepelekhez szólott: „Kedves Mihály püspök atya és László püspök atya, személyesen ismerlek benneteket. Mihály püspök atya püspökszentelésén ott voltam Esztergomban. László püspök atyával pedig együtt vitünk a szemináriumban, ő mint rektor, én mint spirituális. Azután sem maradt el ez a kapcsolat, mert egy ideig kalocsai segédpüspökként

dolgozott Isten országáért” – tekintett vissza közös emlékeikre a szónok.

Bábel Balázs végezetül hálát adott Istennek a jó és rossz időben végzett hivatásért, melyben Mayer Mihály püspök „Az Úr a mi örömünk” jelmondatot választotta, hiszen a papi hivatást csak örömmel lehet végezni – fogalmazott. Bíró László püspök jelmondata pedig: „Veled és érted”, mert csak együtt, közösségben lehet Isten országáért dolgozni – mondta a szónok.

„Testében az ember meg tud öregedni, de lelkében képes fiatalodni. Azt kívánom, hogy megfáradt testtel, de fölemelt lélekkel folytassátok az utat” – zárta a jubiláns püspökhöz intézett beszédét Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek.

A jubileumi évforduló ünnepése június 29-én, szombaton 10.30 órakor szentmisével folytatódik a pécsi székesegyházban, ahol a jubiláns püspökökkel és meghívott vendégeikkel szentmisén vehetünk részt.

Forrás és fotó:
Pécsi Egyházmegye

Higgy, álmoldj, szeress!

Varga László kaposvári püspök szentmisét mutatott be Homokkomáromban

A kegyhely engesztelőnapján (május 13.) Varga László kaposvári megyéspüspök a homokkomáromi Kisboldogasszony-templomban mutatott be szentmisét, amit hálából ajánlott fel az elmúlt hét év püspöki szolgálatáért, illetve a Jó Pásztor Imaközösség tagjaiért.

„Higgy, álmoldj, szeress, és soha ne add fel a reményt!” – Ferenc pápa mondta ezt a fiataloknak egy ifjúsági találkozón. De ki a fiatal?

Mindenki, akiben több a remény, mint az emlék, fiatal marad egészen a haláláig – fogalmazott szentbeszéde elején Varga László püspök, majd a hitről beszélt. Mindannyiunknak szüksége van a hit ajándékára. Kérdés, hogy amikor megbetegszünk, kudarcok érnek bennünket, összetörök az életünk, akkor is hisszük-e, hogy gondviselő Atyánk az Isten. Másképp fogják átélni az adott élethelyzetet azok, akiknek a hitük krízisbe kerül, akik a tudásukat, tapasztalataikat és az érzéseiket fölébe helyezik annak, amit Isten mond, s másképpen azok, akik hisznek.

Állandóan kérnünk kell Istentől, hogy erősítse meg a hitünket – buzdított a főpásztor. Isten nem ígérte meg, hogy a templomba járók, az

imádkozók mind egészséges, jókedvű, jólétben élő emberek lesznek, de megígérte, hogy „veletek vagyok mindennap, a világ végéig”, s azt is mondta, hogy nélküle semmit sem tehetünk. A keresztységünk óta ez a legnagyobb biztonságunk – hangsúlyozta a püspök.

Ha álmaink azonosak Istenről alkotott álmaival, akkor gyönyörű

lesz az életünk – fejtette ki Varga László. Merjük álmoldni az örök életet, a mennyországot, az Isten dicsőségében való részesedést, s meg fog valósulni. Higgy, álmoldj, szeress! – buzdított prédikációjában a kaposvári püspök. A szentmise végén Nikli Zsolt homokkomáromi plébános köszöntötte az ország számos pontjáról érkezett zarándokokat.

Forrás: Kaposvári Egyházmegye
Fotó: Kling Márk

Kegyelmek és megpróbáltatások

Püspöki szentmise Bogner Mária Margit vizitációs nővér tiszteletére Érden

Tiszteletreméltó Bogner Mária Margit vizitációs nővér halálának évfordulója alkalmából Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök május 11-én az érdi Szent Mihály-templomban ünnepi szentmisét mutatott be Hajdu Ferenc általános püspöki helynökkel, Ugrits Tamás pasztorális helynökkel, Papp László dósdói és Mojzer György érdecsulani plébánossal.

A misén jelen voltak a szent életű vizitációs nővér rokonai, az egyházmegyében szolgáló szerzetesnővérek, valamint a Marianum Német Nemzetiségi Nyelvoktató Általános Iskola és Gimnázium tanárai és diákjai.

Az egyházmegyéből érkező hívek és a papság nevében Mojzer György plébános köszöntötte Spányi Antalt, majd Ferenc pápa reményteljes szavait idézte a jövő évi szentévvvel kapcsolatban. „Mi is ebben a reményben imádkozunk Bogner Mária Margit mielőbbi boldoggá avatásáért, hogy hathatós közbenjárásával esdjen ki az Ég Uránál minden kegyelmet, amelyért fohászunk” – mondta a plébános.

Spányi Antal püspök köszöntötte a zárandokokat, pap- és szerzetesestevéreit, a térség országgyűlési képviselőjét és minden megjelent közéleti vezetőt. Beszédében reményét fejezte ki, hogy a várva várt, az orvosok által is hitelt érdemlőnek tartott csodáról meggyőződik majd az Egyház, és megkezdődik Bogner Mária Margit boldoggá avatása. „Csodát remélünk szeretteinknek és magunknak is, de vannak csodák, amelyek a szív és a lélek csöndjében, a Lélek titkában történnek meg. Kérjük Bogner Mária Margit közbenjárását, hogy segítsen bennünket bajainkban, esz-

közöljön ki csodát az Úrnál. Ez indítson minket arra, hogy lássuk erényekben gazdag életét, amelyet követnünk kell, és imádkozzunk, hogy ezek a mi lelkünket is ékesítsék!”

A megyéspüspök visszaemlékezett a magyar Kis Szent Teréznek is nevezett vizitációs nővér rövid, de a szentség hírében eltöltött életútjára. Bogner Mária Margit a Torontál vármegyei Melencen született 1905. december 15-én, a keresztségben az Etelka Mária Anna nevet kapta. Már első szentáldozása után súlyosan megbetegedett, amit a megpróbáltatások ellenére derűvel viselt. Tíz hónapi ágyhoz kötöttség után az egyik lába megrövidült és megmerevedett. Nagybecskerekben polgári iskolát és kereskedelmi tanfolyamot végzett, 1919-től adminisztrátorként dolgozott. Lelki élete béralkozása (1923) után mélyült el a jezsuita Csávossy Elemér vezetésével. Imaapostolságot vállalt, a Mária Kongregáció tagja lett,

thurnfeldi vizitációs nővérek zárdájának lakója lett, 1928 áprilisában öltözött be. Még annak az évtnek a nyarán öt társával elindult Erdre, az első magyarországi vizitációs zárdá megalapítására.

került. Csaknem egy éven át tartó, türelemmel viselt szenvedés után 1933. május 13-án hunyt el. „Ebben az életútban csodálatos erényeket látunk, amelyeken keresztül Isten szól hozzánk, mai emberekhez. Az

első, ami megragadó a fiatal lány, a szerzetesnővér életéből, hogy bár sok és súlyos keresztet kapott, számos nehézséggel, megaláztatással kellett szembenéznie, mégsem adott helyet a panaszkodásnak, sosem kérte számon Istent. Zokszó nélkül bízta rá az Úrra magát, sorát, hivatását, és elfogadta Krisztus keresztségéből az óra eső részt. Kiemelhetjük eucharisztikus lelkületét is, amellyel nemcsak

és nem a maga akaratát kereszte, hanem az Úrét. Mindent meg tudott köszönni neki, a különleges kegyelmeket és a megpróbáltatásokat egyaránt. (...) Bogner Mária Margit állhatatosan kitartott hivatása elfogadásában, példakép ma is, amikor sokan elhagyják Istentől kapott hivatásukat” – mondta Spányi Antal püspök.

A főpásztor végül arra biztatott, kérjük Bogner Mária Margit segítségét, hogy hozzá hasonlóan mi is mindig Isten jelenlétében tudjunk élni, s általunk is változzon a világ, amelyben oly sok az önzés és a hitetlenség. Mindenki vágyakozzon Isten közelségére és akaratának megvalósulására – fogalmazott.

A szentmise után a hívek a megyéspüspök és a papság vezetésével Bogner Mária Margit sírjához vonultak, ahol együtt fohászoltak a szent életű nővér mihamarabbi boldoggá avatásáért, és kérték további égi támogatását minden hozzá intézett szándékban.

Forrás és foto:
Székesfehérvári
Egyházmegye

napi áldozó volt. Bár a karmelita rend vonzotta, egészségi állapota miatt – többszöri próbálkozása ellenére – annak nem lehetett tagja. 1927-ben a

1929. május 16-án ideiglenes, pontosan három esztendővel később örökfogadalmat tett. Pár nappal később magas lázzal betegszobába

gondolatban, hanem tettekkel is naponta imádta Jézust. Kereste őt a szentségekben, a napi szentáldozásban. Máriaival együtt kimondta igenjét,

Megmaradni Jézus szeretetében

Papi és szerzetesi hivatásokért imádkoztak Vállajon

A Szent László Imaszövetség tagjai május 2-án, elsőcsütörtökön az Oltárszentség előtt és szentmisén imádkoztak az egyházmegye pappjaiért, valamint új papi és szerzetesi hivatásokért. Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök ezen az estén, főpásztori vizitációs látogatása alkalmával, a vállaji egyházközség híveivel és a szatmári eszperesi kerület pappjaival együtt imádkozott erre a szándékra.

A szentmisét Kocsis Gábor, az egyházközség plébánosa vezette, aki felolvasta Boldog Scheffler János püspök elmékedését, kapcsolódva az imaszövetség májusi rózsafüzértitkához: „Aki érettünk a keresztet hordozta.”

Életünk útját a húsvét fényében járjuk, és így hordozzuk keresztjeinket – mondta bevezető beszédében a plébá-

nos. – Erről a titokról elmélkedve átérezzük, hogy Jézus az, aki mellénk áll, vele öröm és boldogság keresztjeink hordozása.

A szentmisét követően Palánki Ferenc püspök mutatott be szentmisét. Homíliájában elmondta: Az emberi szívben nagy átalakulásnak kell végbemennie ahhoz, hogy mi is képesek legyünk úgy szeretni, ahogyan Jézus. Formálódjunk, alakuljunk kell! Maradjatok bennem, „maradjatok meg az én szeretetemben” (Jn 15,9)! Ez a feladat. Megmaradni Jézus szeretetében, őt követni, rá figyelni, az ő tanítását befogadni – fogalmazott Palánki Ferenc püspök.

Az, hogy ma kevesen hallják meg Isten szavát, nem azt jelenti, hogy Isten kevesebb embert hív meg, hanem hogy

a fiataloknak nehezen nyílik meg a fülük, a szívük – mondta a főpásztor. – A családok sem nyitottak arra, hogy igent

ról. Isten nem azt akarja, hogy boldoguljunk, hanem azt, hogy boldogok legyünk – hangsúlyozta Palánki Ferenc.

evangéliumi egyszerű halászosok. Tanuljunk meg idézni a Szentírásból, s aztán ne csak a szavaink, hanem a cselekedeteink is egyre inkább hasonlítsanak Jézuséhoz!

Ez a feladatunk, a küldetésünk, ehhez segítsen bennünket az Isten! „Kérjük Urunktól, Istenünktől, adjon újabb papi és szerzetesi hivatásokat, hogy hitünket megvallva, hitelesen tanuskodva megmutassuk keresztény krisztusi életünk vonzását!” – zárta elmékedését Palánki Ferenc megyéspüspök. A főpásztor – vizitációs látogatását folytatva – május 5-én együtt ünnepelt az egyházközséggel, és szentmise keretében tizennégy fiatalnak kiszolgáltatta a bérmálás szentségét.

Forrás és foto:
Debrecen-Nyíregyházi
Egyházmegye

mondjanak az életre, a több gyermeke, s így többen jelentkezhetnek a papi hivatásra is. A mai világban már csak az önzés számít, az emberek a saját boldogulásukért küzdenek, és elfeledkeznek az örök dolgok-

Azért imádkozunk ezen az estén, hogy egyre több fiatalnak, családnak, keresztény embernek nyíljon meg a szíve Isten kegyelme előtt, hogy aztán átforgulva mi is képesek legyünk úgy beszélni, mint az

A kismarosi hegyoldalon éppen huszonöt éve tűnik fel egy templomtorony: a ciszterci nővérek Gyümölcsoltó Boldogasszony-templomának tornya, amely vonzza és az ég felé irányítja az arra járók tekintetét. Olgi, Zita és Judit nővér a monostor fehér-fekete habitusukban. Rendezett világ, harmonikus épületegyüttes, mosolygó arcok fogadnak.

A közösség élete a legnehezebb időszakban, az egyházüldözés éveiben kezdődött – idézi fel a múltat Olgi nővér, miközben leülünk a vendégek között. – A szétszórtság idején Timár Ágnes örökfogadalmas nővér körül alakult meg a rejtve élő közösség 1955-ben, s 1961-ben már tizenketten voltak. Ekkor négyüket bebörtönözték, a többiek pedig állás és lakás nélkül maradtak. A kint lévők a huszonhárom éves Timár Mónikát választották előljárójuknak, aki a szíven viselte a közösség szétszakítottóságának fájdalmát. (Eredeti neve Schmidt Mónika volt, de hogy a lakásajton csak a Timár név szerepeljen, és így Ágnessel testvéreknek tűnjének, megváltoztatta a vezetéknevét. Végül is testvérek voltak, csak másként...) Mónika kéthavonta látogathatta meg a börtönben lévőket. Naplója tanúsága szerint felajánlotta az életét értük és a közösségért. „A Jöisten meghallgatta ezt, Mónika huszonöt évesen, 1962. december 13-án elhunyt, 1963. március 21-én pedig mindenki kiszabadult amnesztiával... Ez a nap ráadásul a születésnapja volt, és Szent Benedek ünnepe is, akinek a regulája szerint élünk” – mondja Olgi nővér.

Kiszabadulásuk után a nővérek kettesével-hármasával szétbúedtek az országban, mert Budapestten együtt maradniuk veszélyes lett volna. 1966-ban az előljárójuk börtönbe került. „Szabadulása után, a hetvenes évek elején kerestünk számára egy csendes, nyugodt helyet. Major Sándor kismarosi plébános szölt nekünk, hogy lenne itt egy eladó telek a domboldalon. Egy kis faházban, később egy nyaraló jellegű házban éltünk. Kezdetben havonta gyűltünk össze »országos napra«. Volt, amikor tizen-tizenketten aludtunk harminc négyzetméteren. A fordulat után kezdtünk el építkezni, 1999-re elkészült a templom is, amelyet Fejérdy Tamás tervezett.”

Sokan nem értik a monasztikus életet, hogy mi értelme imádkozni, ugyanabban a monostorban élni egy életen át. Zita nővér elmondja, hogy a szerzetességnek ez az ősi formája már az első századokban kialakult. A monostor szóban rejlő, »monosz« azt jelenti: egy. A szerzeteseket a körülöttük élők monakhosznak nevezték, de nem azért, mert egyedül éltek, hanem mert egységet tapasztaltak meg bennük Istennel, a teremtett világgal és egymással. „Ma is az a vágy él bennünk, hogy az Egyről tanúságot tegyünk a világban. A legfontosabb, hogy vágyat ébresszünk az emberekben az után, aki a Szeretetet, és aki képes mindenkit betölteni a szeretetével.”

„A ciszterci renden belül a zirci kongregációba tartozunk, amelybe a dallasi monostor is, hiszen azt a zirci atyák alapították – folytatja Zita nővér. – Egy kongregáción belül férfi és

Egységben Istennel és a teremtett világgal

női monostorok is vannak; ösz-szetartunk, segítünk egymás-nak, ahogyan a *Carta Caritatis* több mint kilencszáz évvel ezelőtt megfogalmazta. Az igazi

„A közös zsolozsma után egyéni csendes idő következik szentírásolvasással – folytatja Judit nővér. – A reggeli is szilenciumban zajlik. Fél nyolc-

zetes fehér ruhát kap. Majd ezt követi az egyszerű fogadalm, ami háromszor egy évre szól. Csak az ünnepélyes örökfogadalm nyilvános, erre meghívják a családot, az ismerősöket, a barátokat is.

A nővérekkel kísértélünk a klauzúra kertjébe; néhány lépés után már látszódnak a fák között a kaptárak. Kriszti nővér és Bori nővér a gödöllői agráregyetemen elvégezték a méhészeti tanfolyamot, ők gondoskodnak a több tucatnyi méhcsaládról. „Mindig kerestük, hogy monasztikus szerzetesként, ha már nem külső munkahelyen dolgozunk, milyen értelmes munkát tudnánk végezni” – mondja Judit nővér. A nővérek sorolják, mennyi feladat van a méhekkel, akiktől tanulni is lehet, hiszen bámulatos közösségi életet élnek. A velük való foglalkozás során ugyanakkor azt is megtapasztalhatja az ember, hogy nem ő a természet ura: esős időben a méhek bizony nem repülnek ki nektárt gyűjteni, és így kevesebb lesz a méz.

szörpökben nincs semmiféle adalékanyag vagy színezék. Az üzemhez egy nagyobb kamra is tartozik, ahol a polcokon üvegekben sorakoznak a gyönyörű színű lekvárok, szörpök és ivólevelek, cukormentes változatban is. Az év folyamán először bodzából készítenek szörpöt, majd jön a meggy, a piros ribizli, a fekete ribizli, a sárga- és az őszibarack, a szeder, majd a szőlő, szilva, alma, birsalma, csipkebogyó.

A monostor Gyümölcsoltó Boldogasszonyról kapta a nevét. A nővérek elmondják, hogy sokan kértek tőlük imát gyermekáldásért, de megtalálták őket különféle életvédő közösségek is. Így alakult ki az a küldetésük, hogy a gyermekre várókért, a megfogant magzatokért, az abortuszon átesett anyákért, az emberkeresedelem áldozatainak szabadulásáért és gyógyulásáért, a fiatalok tisztaságáért különösen is könyörögnek.

Miközben tablókát nézegetünk a gyümölcsfeldolgozás történetéről, felmerül, hogy

A közösség negyven éve foglalkozik gyümölcsfeldolgozással

és Olgi nővér igazítja azokat a dallamhoz.

Mielőtt belépünk a templomba, betérünk az alatta lévő terembe. A sarokban néhány polcot helyeztek el, itt árusítják a nővérek a kiváló minőségű helyi termékeiket, melyeket különféle vásárokon, illetve például Pannonhalmán, a zirci Ciszterci Látogatóközpontban, Budapesten az Új Ember könyvesboltban és néhány pékségben is meg lehet vásárolni.

Zita és Judit nővér azt is elmondják, hogyan és miért hozták létre a nővérek a faluban található orvosi rendelőt, amely olyan számukra, mint ha a monostor kinyújtott keze lenne. „Amikor a hetvenes években idekerültek a nővérek, az itt élők közül senki nem árulta be őket, pedig

többször jártak erre a hatóságok. A fordulat után azon gondolkodtak, hogyan hálálhatnák meg ezt a falunak. Gábor doktor és a közösségünkben a két

ni azokat is, akik nem tudnak hozzájárulni a költségekhez. A gyógytorna, az ortopédiai szakrendelés, az ultrahangdiagnosztika és a fizioterápiás kezelések mellett hamarosan csontsűrűségmérés-vizsgálatra is lehetőség nyílik. Olyan emberekhez is eljut így Isten gyógyító szeretete, akik a monostorba nem csöngetnének be.”

A több épületből álló monostorban nem csak a nővérek élnek, a Váci Egyházmegye előkészítő szeminárium is itt működik. A kispapjelöltek egy évet töltenek itt, Áron atya és Gábor atya segítik őket hivatásuk tisztázásában, elmélyítésében.

Sok felnőtt és ifjúsági csoport érkezik lelkigyakorlatra, de a vendégházban otthonra talál az is, aki egyénileg szeretne elvonulni a világtól. A nővérek maguk takarítanak, ezzel is készülve a fogadásukra.

Belépünk a huszonöt évvel ezelőtt felszentelt templomba. Fény, béke, tisztaság, egyszerűség, meghittség fogad. Az átlós elrendezésű központi tér szentélyében Mátyássy László bronzból készült Angyali üdvözlet-szobra látható, a másik oldalon pedig az általa formázott kereszt, amely nem a szenvedő, hanem a halálon győzedelmeskedő, megdicsőült Krisztus békés alakját áb-

Zita nővér és Olgi nővér az olvasóteremben

szereket Isten, a felebarát és önmagunk felé irányul.”

„Felelősséget vállalunk egymásért, közösen vállaljuk el ezt az életformát és vele a testvért is” – veszi át a szót Olgi nővér, aki rámutat, mennyire fontos a folyamatos megtérés, és ezzel együtt a testvér felelős szeretete. „A ciszterci monostor kezdetektől fogva a szeretet iskolája, ahol az ember megtanulhat szeretni és szeretve lenni – teszi hozzá Judit nővér. – A ciszterci atyák gyakran hangsúlyozták: nem tudjuk szeretni Istent és a felebarátot, ha önmagunkkal nem vagyunk rendben. Szent Bernát szerint az első ajándék, amit Istentől kapunk, önmagunk vagyunk. Nagyon fontos tehát a helyes önszeretet, az önévelés és az önismeret. Sokat segít ebben a testvéri közösség. A szerzetes törekvése, hogy egyre inkább krisztusivá váljon, krisztusi módon éljen.”

A monostor napirendjét Zita nővér kezdi elismertetni. „5 óra 10 perckor van az első imádság a templomban. A monasztikus szerzetesség megőrizte a hajnali imádság hagyományát, ami kifejezi a várakozást a Völegény, Krisztus visszatérésére. A szerzetesek azért is kelnek korán, hogy könyörögjenek a világért, leedsjék az emberiség számára az adott napra szükséges kegyelmet. Amikor hajnalban kinyitjuk a templomajtót, élénk tárul a világ.

kor van a szentmise reggeli dicsérettel, aztán kezdődik a munka. Mindenki a maga szolgálatát végzi a konyhán, a portán, a könyvtárban, a gazdasági irodában vagy az orvosi rendelőkben. A déli imaóra után együtt ebédelünk, mint egy nagy család, majd folytatjuk a munkát. Fél öttől lehetőség van olvasásra, egyéni vagy közös tornára, sportra. Az esti dicséret előtti lelkiismeret-vizsgálatban áttekintjük az eltelt napunkat a Jóisten színe előtt. Vacsora után elimádkozzuk a completoriumot, s attól kezdve teljes csend van.”

Miközben a könyvtár felé tartunk, a folyosón hatalmas tablókát látunk a világszerte elterjedt rendről. Először a scriptoriumba lépünk be, az olvasóterembe. A ciszterciek megőrizték azt a hagyományt, hogy nem a szobájukban olvasnak, hanem a közös olvasóteremben, ahol mindenkinek van egy asztala. „Most tizennégyen élünk Kismaroson, tizenhárman örökfogadalmaskok – mondja Judit nővér. – Fogadalmat teszünk az engedelmességre Szent Benedek *Regulája* szerint, és a stabilitásra, arra, hogy ebben a monostorban és közösségben élünk, valamint életünk megjavítására, a szüntelen megtérésre is.” Ha valaki csatlakozni szeretne a közösséghez, hosszabb időt kap az ismerkedésre: fontos tisztázni, hogy mire szól a hi-

A korszerű üzemben évente tíz tonna gyümölcsből készül szörp és lekvár

Miközben erről beszélgetünk, megérkezünk az út mentén épült gyümölcsfeldolgozó manufaktúrához, ahol a Monostori Ízek nevet viselő termékek készülnek. A korszerű üzem 2022-re készült el, de a nővérek már negyven éve foglalkoznak lekvár- és szörp készítésével, hiszen ez a terület híres bogyógyümölcs-termő vidék. „Volt egy időszak, amikor a kistermelőktől csak nagyon alacsony áron vettük át a gyümölcsöt. Nehézségeket látva hívást éreztünk arra, hogy segítsünk nekik valahogyan. Most is igyekszünk a környéken megvásárolni az évi tíz tonna gyümölcsöt, amit feldolgozunk.” Belépünk a hatalmas üzembe, amelynek az egyik falán az idézet olvasható Szent Bernáttól: „Nem vész el az a munka, ami az örökkévalóban gyökerezik.” Egy másik falon pedig kereszt, amit cseresznyefából készített Fejérdy Gábor doktor, aki feleségével együtt oblatusként kapcsolódik a közösséghez, és a kismarosi mozgásszervi szakrendelő vezető orvosa.

A manufaktúrában egész évben folyik a munka, a nyári gyümölcsökből ugyanis először alapanyag készül, amit hőkezelve nagy üvegekbe töltenek, majd év közben dolgoznak fel. A lekvároknak és

miért nem viselnek a kismarosi nővérek fátylat. „A börtönövek alatt a nővérekkel azzal csúfolták, hogy állandóan kendőt kellett hordaniuk, ha akár csak éjszakára levették, az örök azonnal rájuk parancsolták. Amikor a fordulat után megkezdheték a szerzetesi életet, a fátyol előhozta ezeket a fájdalmas emlékeket – mondja Olgi nővér. – Súlyos teher volt ez, így engedélyt kaptunk Rómától, hogy ne kelljen fátyolt viselnünk.” Zita nővér elmondja, hogy a habitusukon a kapucni az istengyermekség jele. Zsolozsma és szentmise alatt egy kapucnis liturgikus ruhát is viselnek. A rövid haj praktikus, és egészséges megjelenést ad a nővéreknek, továbbá kifejezi az Istennek adottságukat. Így volt ez régen is: a hagyomány szerint, amikor egy lány belépett egy szerzetesrendbe, levágták a haját.

A templom felé indulva szó esik a zsolozsmáról is, amit mindig énekelnek, és többféle hangszerrel kísérik. „Van egy ajándékba kapott kelta hárfánk, egy bajor eredetű psalterionunk, egy tökből készült, észak-afrikai népi hangszerünk, a kora és egy orgonánk” – mondja Zita nővér. A ciszterci liturgikus hagyományból válogatják az antifónákat, a latin szöveget magyarra fordítják,

A klauzúra kertjében ötven kaptárnyi méh is otthonra talált

gyógytornász nővér először a házi orvosi rendelőben, egy kis szobában indítottak hiánypótló ortopédiai és mozgásszervi szakrendelést. Később éppen azt az épületet tudtuk megvásárolni rendelőknek, ahol annak idején málenkij robotra gyűjtötték össze a falubelieket: ami a fájdalom helye volt, az most a gyógyulás. A rendelőt alapítvány működteti, s az adományokból el tudjuk lát-

rázolja. A hármaskor ablakokon egész nap beáramlik a fény. Az egészen egyedi, fából készült fedészek – pontosan a szentáldozás helyén – a császárfához kapcsolódnak a tartógerendák, amelyek magukban nem tudnának megállni. Szimbólum ez, amely kifejezi, mit jelent Krisztushoz kapcsolódni.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

Judit nővér munkában

A monostor, ahol a természetes és a természetfeletti találkozik, lakott településre nyílik. Szeretnénk az embereket közelebb hozni Istenhez.”

vatása. Ha komolyan gondolja, hogy Isten erre az útra hívja, elkezdődik a jelöltidő, ami akár két évig is tarthat. Ezután következik a noviciátus, a szer-

Áldás kísérte a Harmatcsepp közösség húsz esztendejét

Huszedik születésnapját ünnepelte a Harmatcsepp, az a gyerekeket óvodaszerűen foglalkoztató kezdeményezés, amelyet a református gyülekezet keresztyén játszótérként tudhat magáénak, a katolikus közösség pedig katolikus családi napköziként ismer. A karitatív alapon működő intézmény gondoskodását kétszázhetven gyermek és száznyolcvan családnak élvezte az elmúlt két évtizedben Törökbálinton.

A törökbálinti Munkácsy Mihály Művelődési Ház dísztermében élénk sokadalom gyülekezik. A szüleiikkel érkezett rengeteg kisgyerek mellett általános és középiskolások, egyetemisták is szép számmal vannak a teremben. Egy különleges kezdeményezésbe tekinthetünk be ezen a jubileumi rendezvényen, ami hálaadás, emlékezés az együtt megélt időkre, egyúttal bemutató is, amelyből kiderül, mit tudnak a gyerekek énekelni, táncolni, zenélni, s legalább annyira vallomás is arról, hogy mindez mit jelent számukra.

A Harmatcsepp szülői közösségéből összeállt dicsőítő zenekar előadásában felhangzik az első dal, a teremben megszűnik a zsidongás, és sokan bekapcsolódnak az énekbe. A színpadon Pintér Veronika (Roni), a Harmatcsepp egyik ötletgazdája és óvó nénije köszönti az ünneplőket, majd sorra színpadra hívja a megszólalókat: a kezdeményezésbe munkatársként bekapcsolódó óvónők és szülők vallanak arról, mit jelentett számukra ez a közös vállalkozás.

Tóthné Pfeiffer Lilla és Mezei Enikő a Harmatcsepp létrejöttéről beszélnek: Lilla gyermekét férőhely hiányában nem vették fel az óvodába. Az ő közvetítésével ismerkedett össze annak idején Pintér Veronika katolikus óvónő és Mezei Enikő református óvónő. Látni, milyen sokan nem jutottak be óvodába Törökbálinton a keresztyén nagycsaládok óvodáskorú gyermekei közül, megszületett bennük egy délelőtti játszótér ötlete.

Mezei Enikő a Harmatcsepp első tíz évében volt a napközi óvónője. „1998-ban költöztünk Törökbálintra. Az egyházközség először a vasárnapi iskolát bízta rám. Kerestem az önművelés lehetőségét, megerősödött az istenkapcsolatom. Úgy éreztem, Jézus cselekedni hív. Ekkor kértem fel a Harmatcsepp vezetésére. Igazi közösséggé lettünk, Isten áldása mindig velünk volt, együtt és egymásért imádkoztunk, szülők és óvónők megosztottuk egymással az örömeinket, bánatunkat. Egyszer betörték az óvodába, fénymásolót, pénzt loptak el, és kiürítették a konyhát, elvitték az összes lekvárt és mézet. Megírtam ezt egy körlevélben. Még aznap csengettek, egy anyuka lekvárt hozott. Egy másik borítékot adott át, pénz volt benne, ami pótolta az ellopott összeget, hétfőn pedig egy, a réginel sokkal jobb fénymásolót kaptunk.”

Pintér Veronika, aki a második tíz évben volt a Harmatcsepp vezetője, visszaemlékezésében elmondta, hogy mindig hivatásként élte meg az óvónői munkáját. „Nagy megtiszteltetés, hogy a szülők társukká fogadtak a gyermekük nevelésében. Együtt haladunk immár húsz éve, s öröm, hogy egyre többen vagyunk. Áldás kísér minket, és ahogy a hajnali harmat áldás a földnek, úgy talán a közösségünk is az a környezetünknek.”

A múltira emlékező szülők sorát Papp Edit nyitotta meg, aki vendéglátó házigazdaként – a művelődési ház vezetőjeként – is jelen volt az eseményen. „A gyerekeim itt olyan meghatározó élményeket szereztek,

hogy minden közösségbe könnyen beilleszkednek” – mondja.

Hargitai Orsi gyermeke 2006-ban került a Harmatcseppbe. „Ma több százan gyűltünk össze, hogy együtt ünnepeljünk. Úgy gondolom, ez jól mutatja, hogy a Jóisten végig a tenyeren hordozta a Harmatcsepp családot.” Tóthné Nelli dadusként vett részt a napközi életében. A nagyfia is dadusként segített itt, és idejárt a kisfia, később pedig az unokája is. „Benne éltünk a Harmatcseppben” – fogalmaz.

Kolozsi Réka 2010-től kapcsolódott a napközikehez. „Élmény volt idejárni, szintisza játék. Itt soha nem engedték el egymás kezét. Megtanultunk közösségben imádkozni, és megismertük a »mennyei kereskedelem« fogalmát: sütöttünk a közösségnek, majd egymástól megvásároltuk a finomságokat, és a bevételt felajánlottuk az alapítvány javára.” Murányi Viki négy harmatcseppes gyermek édesanyja: „Odafigyelésben, gondoskodásban volt részünk. Rengeteg szép emlék és barátságok születtek itt. Kedvenc receptek cseréltek gazdát, s az ételeket komatálként megfőztünk egymásnak. Mi, szülők is nagyon sok személyes figyelmet kaptunk. Megoldhatatlannak látszó problémákat tudtunk megbeszélni egymással. Az apák is fontosak voltak, apák napját is ünnepeltünk. Mái élő közösség vagyunk, számíthatunk egymásra. A családunkat is formálta a Harmatcsepp, meghatározó lett számunkra. Megtanultuk, hogy nincs megoldhatatlan probléma. Isten szeretetét éltük meg itt.”

Szűcs Imre megfogalmazásában a Harmatcsepp igazi katolikus családi napközi. „Katolikus, mert a gyerekek hazahoztak imákat, bibliai történeteket, amelyek aztán visszaköszöttek a misén. Családi, hiszen ez jelentette az első kötődést a katolikus közösséghez. A Harmatcseppben nemcsak Roni és Nelli szeretetét élvezhettük, Roni egész családja befogadott minket. A házukban kaptunk helyet, a fiai, a nagyobb harmatcseppek és a férje is besegítettek, ha megbetegedett a dajka. A mai világban az egyik legértékesebbet, az idejüket adták nekünk.”

A jubileumon egykori és jelenlegi harmatcseppesek léptek fel dallal, verssel. Végül Mezei Enikő vezetésével rövid imával, csenddel emlékeztek meg az elhunyt szülőkről, s dicsőítő énekléssel és záróimával fejeződött be az együttlét.

A Harmatcsepp először klubként, majd alapítványi formában működött. Az első tíz évben hétfőtől péntekig, a második tízben pedig heti három napon szakképzett óvónő és dajka fogadta a gyerekeket. A játszótér karitatív alapon foglalkozott a kicsikkel. Kezdetben egy ideig az önkormányzat biztosított számukra helyiséget térítésmentesen, azután a református, majd a katolikus plébánia, egy évre pedig egy család, Kotschyk adták át használatra a lakásukat a napközinek. A második szakaszban a Pintér család a saját otthonában fogadta a gyerekeket, s emellett a törökbálinti katolikus és református egyházközség támogatását is élvezték. A szülők

céljuk, a krisztusi szeretet megélése a napi feladatuk, és felelőségük, hogy a jövő nemzedék megismerje Krisztust. Veronika azt is elmondta, hogy

látom az arcukat, amikor ehhez a részhez érkezünk” – emlékezik megilletődve. A gyerekek kis létszáma lehetőséget adott a személyközpontú nevelésre. A Harmatcseppben töltött időben a szabad játéka volt a főszerep, s közben figyelmet fordítottak a környezet megismerésére, az irodalmi és a matematikai nevelésre, a vizuális tevékenységekre, a mozgásra, az ének-zenére.

Veronika életében meghatározó a Harmatcsepp húsz éve. Így fogalmaz: „Miközben a szomszéddal beszélgettünk a kerítésen át, belecsöppentem ebbe a történetbe, s az életformámmá vált. Négy saját gyermekemet főállású anyaként neveltem, s emellett ez volt számomra a lehető legvarázslatosabb tevékenység. Megélhettem az óvónői hivatásomat, kibontakoztathattam a karitatív tevékenységet szerető személyiséget. A férjem, a családi háttér adta biztonság évenként át erőt jelentett nekem ebben a szolgálatban. Ajándékként emel meg, hogy a Harmatcsepp révén megismert gyerekek, családok többnyire közeli barátaim lettek az évek során, pedig egy-egy gyerek általában csak egy tanévig járt ide, s aztán mentek tovább »hivatalos« óvodásnak. De egy-két év elteltével ismét találkoztunk ugyanazzal a családdal, mert a kistesó is hozzánk járt egy évet.”

Az óvónő fontosnak tartja elmondani: „Mi vállaltan ökumenében gondolkodtunk. Igyekeztünk a hasonlóságokban, azonosságokban megerősíteni egymást és a gyerekeket, hangsúlyozva Isten atyását, irgalmasságát, Jézus újszövetségi parancsait, kimondva, hogy mindannyian Isten gyermekei vagyunk. Segített minket ebben az újszövetségi történetek dramatikus feldolgozása, vizuális ábrázolása. Közben a hozzánk talált szülőket is igyekeztünk meghívni az egyházközségbe, és bevonni őket a plébánia életébe. Felneveltek szóló esti hittanecsoportok alakultak, délelőtti »anyukás Alpha-kurzus« szerveződött. Volt úgynevezett Béta-kör is, egy olyan baba-mama klub, ahová az Alpha-kurzust már elvégzett anyukák járhattak heti egy alkalommal, akár a karon ülő picijükkel; hittant tartottak nekik. A plébánia régi tagjai is aktivizálódtak ezáltal, az újjak csatlakoztak, hívó közösségre lettek. Ha nem is lett mindenkiből rendszeres szentmise-látogató, sokakhoz elért az örömhír. A játszótéren, amikor összehozták a Harmatcseppbe járó gyerekeket, hintázás közben zengett a környék a »Jézus szeret minden kicsi gyereket« daltól.”

Trautwein
Fotó: Török Anna

játékokat gyűjtöttek, a reggelihez lekvárt, mézet, gyümölcsöt adtak össze, s csak egészen jelképes összeggel járultak hozzá a működéshez a Harmatcsepp Keresztyén Játsszótér Alapítványon keresztül. Ez óriási segítség jelentett a fiatal családoknak, ahol sok esetben csak az egyik szülő vett részt keresőként a létfenntartásban.

A Harmatcsepp életét kezdetől áthatotta a keresztyén nevelés. Az óvónők vallották, a keresztyén értékrend érvényesülése az elsődleges

Csak a Valaki tud szeretni

Interjú a Stephanus-díjas Barsi Balázs ferences szerzetessel

(Folytatás az 1. oldalról)

– Miért nem?

– Azért, mert az eredet kérdése a létezés területére tartozik, és ehhez nincs kompetenciájuk, nem az ő területük. Az, hogy honnan származik a legelső sejt, nem a természettudományos kutatások tárgya. Ha viszont egy tudós vagy csak egy egyszerű ember valóban keresi az igazságot, feltétlenül megkérdézi ezt. Az élettelenből soha nem lesz élő. Egyetlen halott sejtet sem tudnak feltámasztani, itt tehát tetten érhető valami, ami csak a csodálatunkat válthatja ki. Az első sejt alkotói, az atomok, élettelenek, de föl vannak emelve egy „túlvilágba”, vagyis egy új létszintre. A mi biológiumunk pedig fölemeltetett a személyesbe. A mélyen hívó, világhírű természettudós, Francis S. Collins *Isten ábécéje* című könyvében azt írja, hogy a nem hívők néha bizony elszólják magukat. Az egyik kollégája, aki szintén evolúciós biológus, egyszer azzal állt elő: az emberi szabadság nem vezethető le ebből az univerzumból. Húha! Valóban nem, mert a sejtek nem szabadok, jól is néznék ki, ha azok lennének. Az atomok sem szabadok. Én azonban az vagyok. A szeretni tudás képessége az embernek, ennek a személyes szabadsággal rendelkező egyednek a világában van benne. Szabad, vagyis képes szeretni. A szabadság és a szeretet nem az anyagi világból való.

– Kérdés, hogy akkor honnan...

– Szent Jánosnál olvassuk: „Szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van!” Tehát Istentől, nem pedig a főemlésektől. Minden egyes szentírási kijelentés – Isten üzenete – mögött nézzük meg, van-e valamilyen antropológiai, nem vallási alap, amire ráépülhet a kinyilatkoztatás. Mindig találhatunk ilyen alapot, és ha ezt feltárjuk, akkor felkapják a fejüket a fiatalok, nagyon odafigyelnek. Én egy másik fiatal Magyarországot látok, nem azt, amit a nagy tömeg. Hatvan fiatal jött hozzám lelkigyakorlatra, tizenhét évesek. Beszéltem nekik a Szentháromság titkáról is. Ez a központ. Ezt nem lehet kitalálni. Isten csak személy lehet, mert az energia nem tudja, hogy van. Hála Istennek, vagy sajnos, ma az igazi kereső nem ateista. Ma egyszerűen egy keverék vallásban élünk: az emberek tömegeinek a fejében zavaros világnézet kavargó; isteni attribútumokkal ruházzák fel a világot, panteista elveket vallanak, azt gondolják, hogy a világ magától létezik, de ez nem igaz. Jézus többször is mondja: én az Atyától jöttem, ő bennem van, én pedig benne. Mindketten küldjük a Szentlelket. Kérdés, hogy elfogadom ezt, vagy nem. Ha elfogadom, akkor mindenre fény derül. Arra is, hogy miért teremtett Isten olyan embert, aki képes szeretni, miért teremtett szeretetközösséget. A napokban arról beszélgettünk az egyik rendtársammal, hogy Ádám-

nak hiányzott valaki, és Isten megteremtette Évát. Álljon meg a menet! Szent John Henry Newman angol bíboros, aki kezdetben anglikán volt, és szó szerint vette a *Bibliát* ott, ahol érdemes szó szerint venni, azt

13-án készült – B. D.) Nehogy megsajnáljuk a Szentlelket, hogy kevesebbszer van szó róla! A valóságban mindig róla beszélünk. Az Atya és a Fiú ugyanis a Szentlelket árasztja ki. „Úgy szeretlek titeket,

óta ismerjük és szeretjük egymást, és így volt ez már akkor is, amikor még nem találkoztunk személyesen...”

– Előfordulnak ilyen esetek. Nagyon elgondolkoztató,

mondta: Ádám a paradicsomi állapotban, mielőtt még vétkezett volna, remete volt. Nem ő, hanem Isten állapítja meg, hogy nem jó az embernek egyedül. Isten nem azt akarja, hogy csak vele legyünk isteni kapcsolatban Szent Fia által, hanem hogy egymással is; azt akarja, hogy többen legyünk, és ugyanazzal a szeretettel szeressük egymást is. Ez ember a bűnbeesés, az Istennel való szakítás után is megmaradt Isten képmásának. Bár szétszakítva, de megmaradtak az eredeti gyökerek. Kimutatható, hogy Krisztus ezeket teljesíti be. Lehet, hogy az ember ellenséges Istennel és az Egyházzal szemben, de ha ismerné a keresettség lényegét, akkor tudná, hogy amire nagyon is számít a szíve mélyén, az éppen az Istentől való szeretet, amely, mivel belőle van, örökkévaló. Azért lehet Istentől a szeretet, mert Isten nem valami, hanem *valaki*. A valami nem tud szeretni, csak a valaki, egy Én, aki viszont nem lehet meg Te nélkül. Ez a kinyilatkoztatás beteljesedése, mert csak Jézus, aki öröktől fogva Istenben van mint Fiú, egyedül ő tudja, mi van Istenben. A kereső ember csupán Istenig juthat el. Eléje áll, de fogalma sem lehet arról, hogy mi van benne.

– Szent János azt is írja: „Mert aki nem szereti testvérét, akit lát, nem szeretheti az Istent, akit nem lát.”

– Ez nem pusztán erkölcsi kérdés, nem csak arról van szó, hogy akkor tetszünk majd Istennek, ha szeretjük egymást. Ez teológiai kérdés, mert a szerető képességet Istentől kaptuk, nem az anyagból származik. Az Úr Jézus azt mondta az utolsó vacsorán: „Ahogy engem szeretett az Atya, úgy szerettelek én is titeket. (...) Az az én parancsom, hogy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket.” Pünkösöd előtt vagyunk. (Az interjú május

mint az Atya” – ez azt jelenti: abba haltam bele, hogy a Lelket, az isteni életet átadhassam nektek. És ha ezt megkaptuk, akkor nekünk is így kell szeretnünk egymást, nemcsak a saját szeretetünkkel, hanem Isten szeretetével. A házasság, a férfi és a nő kapcsolata sajátos viszony, csakúgy, mint a gyerek és a szülő közötti kapcsolat. Ugyanígy a testvériség, a barátság is. Mindegyikben Isten szeretetével tudunk szeretni. Azt akarom, hogy létezz, élj, üdvözlj. Már a kisgyerek is erre van beállítva: négy-öt évesen is úgy érzi, apa és anya nem halhat meg, mert amit ő megtapasztalt, az nem szűnhet meg. Szent Pál azt mondja: A szeretet örök, de minden más elműlik: a Lélek ajándékai, a karizmák is. Szent Pál, te nagy gondolkodó vagy, de csak azért mondhattad, hogy a szeretet nem szűnik meg, mert kezdeté sem volt. Aminek ugyanis kezdete van, az előbb-utóbb megszűnik. Amikor az Atya a Fiában teremtett miniket, vagyis a képmására, aki a Názáreti Jézus, akkor megadta az istenfiúság kegyelmét. Ha ez így van, akkor fölvettem bennünket a kezdet nélküli szeretetbe, abba a szeretetbe, amelylyel szent Fiát szereti. Ritkán esketek, de egyik alkalommal a szertartás közben eszembe jutott: ha ennek a völgynek a helyében lennék, azért fölmerülne bennem: Csak négy éve ismer engem ez a lány, hogyan mert eddig nélkülem élni? Ez nem csupán önzés vagy féltékenység. A négy évvel ezelőtt kezdődött szeretetet be kell emelni a kezdet nélküli szeretetbe, a szentségbe. Ha ennek szellemében élnek, akkor a szentségi házasság nem tud felbomlani, nem cserélhető fel a másik személyre. A kiteljesedett szeretet végső soron a személyt magát szereti, nem pedig a tulajdonságait kedveli.

– Vannak olyan szerelmek, baráti kapcsolatok, amelyekben azt érezzük: időtlen idők

hogy a mi Üdvözítőnk utóljára azt mondja az apostoloknak: „Barátaim vagytok...” De azért hozzáteszi: „Nem ti választottatok engem...” Tulajdonképpen ez az egyetlen erkölcsi programunk: minden emberi viszonyt, cselekedetet beemelni az Istennel való kapcsolatba. Az Egyház jövőjében nagyon fontos lesz az, hogy teljes értelemmel is szeretnünk kell Istent és az embereket.

– Ez mit jelent?

– Azt, hogy az értelem minden erejével igyekszem megérteni a szeretetet, és az embert a maga Istentől való elszakadottságában is. Azt is, hogy maradtak ott gyökerek, és hogy Krisztus ezeket érinti meg. Bocsánat, de egyetlen más vallásnak és filozófiának sem központi kérdése a szeretet. A buddhizmusban sok az érték, például az önmegtagadás; olyan áldozatokat hoznak, amiket mi már régen nem, pedig ismerjük a kinyilatkoztatást. Előfordul, hogy odajön hozzám egy hívő, és azt mondja: szeretne áldozni, de hisz a lélekvándorlásban. Ne haragudj, válaszolom neki, de ez a kettő nem mehet együtt. Krisztus dicsőséges testét veszed magadhoz, és ő örökké veled akar lenni. *Valaki* vár rád, nem a megsemmisülés, a nirvána. Az ember nem csupán lélek, hanem test és lélek együtt, ezért valljuk: várom a holtak feltámasztását...

– Sokszor úgy érzem, mi, keresztények is elmegyünk a szinkretizmus irányába...

– Nagyon is. Természetesen nem csapom agyon azt, aki tévtanokat hirdet, de világossá kell tenni, hogy mi az, ami nem egyeztethető össze Krisztus tanításával. A jövőben is nagyon fontos lesz Krisztus fonszerűsége, amiről azt mondja Szent Pál: „Érte mindent elvettem, sőt szemétnek tekintettem, csakhogy Krisz-

tus elnyerhessem és hozzá tartozzam.” Ez az elkápráztatottság. Am ha például egy szerelmespár úgy érzi, Krisztus közéjük áll, akkor valami rosszul működik a kapcsolatban. Krisztus azért nem ront be erővel a mi mindennapi életünkbe, azért nem hoz létre úgynevezett szerelmi háromszöget, mert ő a szeretet forrása.

– Mi az oka annak, hogy miközben nő az érdeklődés az ezoterikus tanok, az okkultizmus, a buddhizmus iránt, addig a kereszténységgel, az élő Istennel szemben közönyt és elutasítást tapasztalunk, Európában legalábbis mindeképpen?

– Ezért mondtam, hogy hála Istennek, ugyanakkor valamilyen sajnáltnivaló is, hogy ma már nincs igazi ateista. Az ateista ugyanis a pályán kívül futkos, de még beállhat a pályára.

Nyilván itt arra az ateistára gondolok, aki teljes szívvel és értelemmel, a saját közvetlen érdeke ellenére is keresi a végső igazságot. A legújabb kori ezoterikus vallások viszont hasonlóak a vallási svédasztalhoz: összecsipegetem, ami tetszik nekem. Hozzom egy kis megnyugvást a bűnös, megalkuvó életembe. Lényeges azonban, hogy ne rágalmazunk olyanokat, akik tiszta szívvel csöppentek bele egy agyzavarba. Nagyon hiányzik ma a komoly filozófiai tanítás. Például ez: ha nem volna semmi, az érthető lenne. Arra nincs magyarázat. Am ha valami létezik, akár csak egy porszem is, akkor nagy a probléma. Nincs megmagyarázva a létezése. Nyugat-Európa borzasztóan el van butítva – annál nagyobb tisztelet a kivételnek. A többség azonban sajnos nincs a hat elemít végzett öregapám filozófiai szintjén. Három doktorátussal rendelkező tudósok, ha szóba kerül a teremtés, azt mondják: ósrobbanás. Ilyenkor nekem kell visszafognom magam, hogy ne robbanjak. Mert ha felrobbant egy palack vagy a babos fazék a tűzön, azt meg lehet magyarázni. De miért van az, ami van? Napjainkban mintha már a kisgyermekből is kiirtanánk a létre való rácsodálkozást. Ezt nem volna szabad!

– Nagyon sok könyvet írt, fordított, folyamatosan olvas, képezi magát. A világ mára szinte a pusztulás szélére sodródott. Mi ad erőt Önnek ahhoz, hogy változatlan intenzitással közvetítse mások felé a hitet és a kultúrát?

– Az, hogy vannak, akikben semmiféle roncsolást nem végzett az a nagy zűrzavar, amiben élünk, hanem tisztábban látják a dolgokat. Kevesebben vagyunk a templomban, sajnos, viszont akik ott vannak, azok nem megszokásból jönnek. A legtöbben gyónnak, áldoznak, és szenvednek attól,

ha valamiért nem tehetik ezt. Ez a réteg világszerte kitermelődik, össze kell fogni velük. Az emberiség megmentője az Anyaszentegyház. Akármilyen romlást mutat a felszínen, a mélyben mindig ott van az abszolút szentség, Krisztus és a szentek. A materialisták abban is tévedtek, hogy a mennyiség átcsap minőségbe. Gyerekkorunkban vittük a csarnokba a tejet, és én már gyerekfejjel is tudtam: ha sok romlott tejet hordtunk volna össze, a mennyiségük nem csapott volna át minőségbe. A fordítottja viszont igaz: a minőség átcsap mennyiségbe, kultúrát alakít. A félelmetes ebben az, hogy sokan válnak áldozataivá ilyen téves eszméknek. Am az Isten nem hagyja el az emberiséget, mert megteremtette. Az Egyház pedig titokzatos, mert a mélyben ott van a mérhetetlen tisztaság, a szentség. Megint csak Szent John Henry Newmanra hivatkozom: sokat foglalkozott az ókori keresztény eretnkségekkel. Úgy látja, hogy a katolikusok mindig ugyanazt mondták, az eretnekek viszont mindig mást, és egymásnak is ellentmondtak. Ha elolvasok egy I. századi keresztény író, azt látom: ugyanaz a hite, mint az enyém. Ez szellemi csoda, mert egyetlen vallásban sincs így. A buddhizmus ma alig hasonlít az eredetijére.

– Rengeteg kitüntetést kapott, köztük a legnagyobb állami elismerést, a Széchenyi-díjat is átvehette. Mit jelent a most Önnek ítélt Stephanus-díj?

– Amikor megtudtam, hogy megajándékoztak ezzel a díjjal, megdöbbsentem. Minden jó elmondtak rólam, amit talán nem is tettem. Mit válaszoljak erre? Azt fogom mondani, köszönöm! Amikor gyerekkoromban keresztanyám hozta azt az egy szem narancsot vagy játékot karácsonyra, édesanyám figyelmeztetett: kisfiam, mondd, hogy köszönöm! Ebben áll fenn a világ: ha a *köszönöm* szó kiveszik, akkor emberabszabású lények lesznek ugyan, de ember egy sem lesz a földön. A *köszönöm* szóban ott rejtőzik a szeretet csírája. Pilinszky írja a *Mielőtt* című versében:

A jövőről nem sokat tudok, de a végítéletet magam előtt látom. Az a nap, az az óra, mezítelenségünk fölmagasztalása lesz.

A sokaságban senki se keresi egymást.

Az Atya, mint egy szállkát, visszaveszi a keresztet, s az angyalok, a mennyek állatai fölűtik a világ utolsó lapját.

Akkor azt mondjuk: szerettek. Azt mondjuk: nagyon szerettek. S a hirtelen támadt tülekedésben sírásunk még egyszer fölzsabadítja a tengert, mielőtt asztalhoz ülnekn.

A Stephanus-díj mellé a *köszönöm* szónak ezt a mélyeséges üzenetét is megkaptam.

Bodnár Dániel
Fotó: Lambert Attila

AUTÓ

AUDI 80 1.8 S, benzines, 1990/12., érvényes forgalmival, 148500 kilométerrel eladó. Ár: 950000 Ft. T.: 36/20-345-4998

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrassy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitvat: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra.

INGATLAN

ELADÓ BUDAPESTEN AZ I. KERÜLETBEN, csendes utcában, de jó közlekedés-

nél, zöld, fás területre néző, magasföldszinti (első emeleti magasságban), 90 nm-es, háromszobás lakás, nagy étkező-konyhával, kádas-zuhanyzós fürdőszobával, külön WC-vel. Az új, zárt égésterű kombiábrakóval ellátott lakás étkező-konyhája a belső zöld udvarra néz. Érdeklődni lehet: 06/30-202-0832

TÁRSKERESŐ

MAGAS, fiatalos, 74 éves, nyugdíjas tanár feleségül venne hozzá illő egyéniségű hölgyet. Falusi házamban élek Sárvártól 28 km-re, szándékozom kisebb dunakanyari hétvégi ingatlant vásárolni. Jellege: „Történelmekedvelő” A leveleket erre a címre várom: 3S Karakter Kft., 1087 Budapest, Osztlály u. 16-18/D

SZOLGÁLTATÁS

ÓLÓMŰVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

ÁPOLÁST, GONDOZÁST vállalok Budapesten és környékén vagy Egerben és környékén, 24 órában, tisztá szívvel, szeretettel, keresztény, 64 éves özvegyasszony. Ha szükséges, anyagilag támogatom, rezsijébe besegítek lakásért cserébe. T.: 06/70-784-7773, 06/20-927-9241

IMAÓRA

Kütvölgyi Szűz Mária-engesztelőkápola: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltárszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomáig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szentmiseműködésének rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikikon a templom karitász-csoportjának szándékára, a harmadikon az imalábadá elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédék a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kápolnában beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajorplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért Budapesten és Egerben a következő napokon: június 6., csütörtök, július 6., szombat, augusztus 6., kedd, szeptember 6., péntek, október 5., szombat, november 6., szerda, december 6., péntek. A boldoggáavatási szándékra mondott szentmiséket 7 órakor élőben közvetíti a budapesti városmajori Jézus Szíve-templomból (Budapest, XII., Csaba utca 5.) a Magyar Katolikus Rádió, az egri bazilikából (Szent János Apostol és Evangélista-főszékesegyház, Eger, Párker tér 1.) a Szent István Rádió.

Csobánka-Szentkúton a régi hagyományokhoz híven folytatódna a nagy múltú elsőszombati szentmisék. Mindenkit szeretettel várunk a festői szépségű Mária-kegyhelyen 2024. május 4-étől október hónapig minden elsőszombaton a szentkúti kápolnában 10.30 órakor kezdődő ünnepélyes engesztelő rózsafüzér-imádságra és a 11 órakor kezdődő szentmisére.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móríz Zsigmond út 141.): május 29-én 18 órától június 1-jén 13 óráig Kovács Cs. Albert atya lelkigyakorlata: „Égi Édesanyánk”. Június 20-án 18 órától június 23-án 13 óráig Dr. Gál Péter atya lelkigyakorlata: „A szellemi harcolás és a győzelemről”. Elérhetőség: 06-26-383-212, 06-30-466-0749

SZENTSÉGIMÁDÁS

Debrecenben, a Szent Anna-székesegyház keresztelőkápolnájában (Debrecen, Szent Anna u. 15.) hétfőtől szombatig, a reggeli szentmisék végétől az esti szentmisék kezdetéig egész napos szentmiseműködés lesz 2024-ben is. „Jöjjetek hozzám mind, akik fáradtak vagytok és terhet hordoztok, és én felidézlek titeket!”

ASSISI SZENT FERENC NYOMÁBAN

június 4-8. | 5 nap | 229.900 Ft/fő
ZARÁNDOKKÖRŰ MONTENEGRÓBA
július 9-15. | 7 nap | 309.900 Ft/fő

MLADIFEST 2024

IFJÚSÁGI FESZTIVÁL MEDJUGORJÉBAN
augusztus 1-6. | 6 nap | 129.900 Ft/fő
OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁBAN
augusztus 19-25. | 7 nap | 289.900 Ft/fő

NAGY ZARÁNDOKLAT

(LA SALETTE, LOURDES, SANTIAGO, FATIMA)
aug. 30 - szept. 8. | 10 nap | 614.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT GÖRÖGORSZÁGBA
SZENT PÁL APOSTOL NYOMÁBAN
szeptember 2-8. | 7 nap | 499.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
szeptember 11-15. | 5 nap | 129.900 Ft/fő

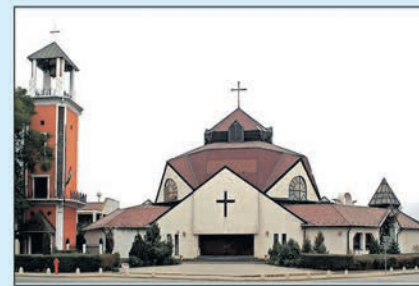
FATIMAI ZARÁNDOKLAT
október 20-25. | 6 nap | 414.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
október 21-27. | 7 nap | 349.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

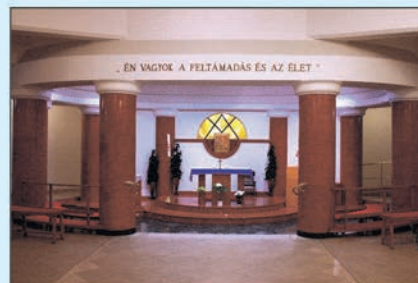
Ujember
Kiadja a Magyar Kurír Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.
Nyomtatás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205
KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2024. május 17.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • **Lapszerkesztő-helyettes:** Körössi László
Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábian Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Náduvvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet
Olvasószerkesztő: Kodiké Bernadett
Korrektor: Szántó István • **Tördelés:** Kuzma Angéla, Fábian Attila
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén. Egyéni egy példányos előfizetés belföldi negyedévre: 5460 Ft, fél évre: 10 920 Ft, egy évre: 21 840 Ft. Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).
Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:
+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT, valamint ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.
Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8912; E-mail: urnauroda@szgp.hu

Plébániai iroda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8915; E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00 Szombaton 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <https://szgp.hu>

Kókai-Szabó Erzsébet szociális testvér

életének 87. évében, 2024. április 21-én hazatért az atyai házba. Gyászmiséje és búcsúztatása 2024. május 27-én, hétfőn 18 órakor a budapest-remetektvárosi Szentlélek-templomban (Budapest II., Máriaremetei út 34.), temetése 2024. május 29-én, szerdán 14 órakor a Szentkirályi köztemetőben (Szentkirály, Pusztatemplom park) lesz.

minden régi és új érdeklődőt. Jelentkezési határidő: május 24., péntek. A részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Jelentkezni a beteglatogato.koordinator@gmail.com címen lehet.

KOLLÉGIUM

A Brenner János Hittudományi Főiskola két kollégiuma felvételt hirdet a 2024/2025-ös tanév őszi félévére. Kollégiumaink célja, hogy a keresztény fiatalokat kollégiumi elhelyezéssel segítsük az egyetemi tanulmányaik alatt. A főiskola vezetése alatt álló két kollégiumba hívó vagy hitre nyitott fiatalokat várunk, akik szívesen lennének egy szellemi-lelki értelemben is igényes közösség tagjai. Kérdések esetén szívesen állunk rendelkezésre a 06/96-313-055-ös telefonszámon, valamint a szakkollégiumok@bjfh.hu internetes elérhetőségen. Jelentkezési határidő: 2024. május 31.

KIÁLLÍTÁS

Premontreiek 100 éve Gödöllőn – Rend- és iskolatörténeti kiállítás nyílt a Gödöllői Királyi Kastélyban (Gödöllő, Grassalkovich Kastély) március 1-jén. A tárlat áttekintést nyújt a Jászóvári Premontrei Kanonokrend gödöllői letelepedésének előzményeiről, a gimnázium, konviktus és rendház alkotta intézményegyesítés építéséről, a rend korabeli történetéről, a szerzetes- és világi tanárok, illetve a diákok életéről 1923-tól napjainkig. A kiállítás június 23-a, vasárnapig tekinthető meg, ingyenesen.

TÁBOR

Bibliai napközis játszótábort szerveznek 6-12 éves gyermekek számára Budapesten, a Sacré Coeur Nővérek rendházában (Budapest XII., Mese u. 11.) július 1-5. között, hétfőtől péntekig. A gyerekek naponta drámapedagógiai foglalkozás keretében egy bibliai történet eljátszására készülnek, miközben a történet háttérrel is megismerkednek. Pénteken 15.30-kor táborozó előadás. A tábor vezetői: Szentistványi Rita RSCJ és korábbi táborozók. Találkozó minden reggel 7.30-kor a Széll Kálmán téren, illetve a tábor helyszínén. A tábor 17 óráig tart, utána igény szerint felügyeletet biztosítanak. A rendházhoz nagy kert tartozik, ami biztonságos játszótérrel és gyerekek számára. A létszám korlátozott. Jelentkezési határidő (a szabad helyek függvényében): június 1., szombat. A szervező(k) elérhetők a +36/30-476-7590 telefonszámon vagy a rscj.mese@gmail.com e-mail címen.

ÜNNEPSÉGSOROZAT

„Egek 150” címmel az idén 150 éves Újpesti Egek Királynéja egyházközség, plébánia ünnepségsorozat, 8 napos missziót tart május 24., péntek és május 31., péntek között az Egek Királynéja Főplébánián (Budapest IV., Szent István tér 21.). Az ünnepség az egykori Egek Királynéja-ünnep május 31-i napjához kötődik. További információk: <https://www.egekkiralyneja.hu/>

PROGRAMAJÁNLÓ

Bizánci dallamok – Egyházzenei kalandozás és közös éneklés lesz Nyíregyházán május 27-én, hétfőn 18 órától a Görögkatolikus Múzeumban (Bethlen Gábor u. 21.). Vezető: Bubnó Tamás Liszt-díjas kamary, közreműködnek a Szent Atanáz kórus és a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola kántor szakos hallgatói. A program ingyenes, szeretettel várják a zenekedvelő látogatókat!

Egyházmegyei gyermeknapot rendeznek Győrben, az Apor Vilmos Katolikus Iskolaközpontban (Győr, Páztay Pál u. 46.) a Győri Egyházmegye Családbizottsága szervezésében június 8-án, szombaton 13.30 és 19 óra között. Programok: Kacagó koncert Levente Péterrel és Döbrentey Ildikóval, Paprika Jancsi csüszlődzsaja, molyoldaja; Tandem kerékpározás és Tandem-Szem Egyesülettel, ismerkedés vakvezető kutyával, játékok bekötött szemmel, LEGO-asztal, ugrálóvár, kézműves-foglalkozás, karitászkuccok, játszószerek a legkisebbeknek, csapatjátékok. Bővebb információ: <https://gyor.ehgyhazmegye.hu>

TÍZÉVES A MAGYAR KURÍR FOTÓÁGAZATA

KÉPGALÉRIA

CÍMMEL NYÍLT TÁRLAT MÁJUS 4-ÉN

MERÉNYI ZITA ÉS LAMBERT ATTILA

FOTÓIBÓL A KERESZTÉNY MÚZEUMBAN (ESZTERGOM, MINDSZENTY TÉR 2.)

A KIÁLLÍTÁS MEGTEKINTHETŐ AUGUSZTUS 31-ÉIG

HÍREK KÉPEKBEN

• **Gyermekekkel népesült be** a máriapócsi bazilika előtti tér május 11-én. A gyermekbúcsú idén a világ teremtése és a teremtésvédelem jegyében szólította meg a kegyhelyre látogató mintegy kétezeröttszáz zarándokot. A Görögkatolikus Metropólia számos egyházközségből érkeztek görögkatolikus lelképásztorok és a közösség gyermekei; sokukat szüleik, nagyszüleik is elkísérték.

• **Gofrizz a pappal!** címmel rendező gasztroprogramot szerveztek Veszprémben – derül ki a Veszprémi Érsekség közösségi oldalán május 11-én közzétett bejegyzésből. A főegyházmegye pappai negyedórás váltásban fogadták a vendégeket, örömmel válaszoltak a látogatók kérdéseire, felvetéseire, és reflektáltak fejtegetéseikre.

• **Magyarország katonai ordináriusa,** Berta Tibor dandártábornok, tábori püspök június 13-án, csütörtökön 10 órai kezdettel felvételi beszélgetést tart azok számára, akik elhivatottságot éreznek az áldozópapi hivatásra, és a Magyar Honvédség kötelékében katonalelkészként szeretnének lelképásztori szolgálatot teljesíteni. A konkurzus helye a Katolikus Tábori Püspökség budapesti székháza. A jelentkezésről részletek a Katolikus Tábori Püspökség honlapján (ktp.hu) olvashatók.

A kvantumfizika lehetőségei és a szentírás kutatás eredményei

Akadémiai székfoglaló előadások a Szent István Tudományos Akadémián

Székfoglaló ülést tartottak május 6-án a Szent István Tudományos Akadémián, Budapesten, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem dísztermében. Ekkor tartotta meg akadémiai székfoglaló előadását Legeza Örs elméleti fizikus és Oláh Zoltán gyulafehérvári teológiai tanár.

Legeza Örs, az akadémia rendes tagja *Kvantumrendszerek – ígért és valóság. Hogyan változtatják meg hétköznapjainkat a kvantumrendszerek?*

című székfoglaló előadásában áttekintette a kvantumosság jelentését, annak kísérleti és anyagi rendszerekben való megvalósulását, illetve a kiaknázására fordított erőfeszítéseket. Néhány kvantum-eszköz példáján keresztül elemezte az előttünk álló nagy változásokat. Mindezek elméleti hátterét is bemutatta, majd a kvantum és klasszikus szimulációk szinergiáját vizsgálta. Ezt követően a jelenleg leghatékonyabb matematikai algoritmus klasszikus szuperszámítógépes verzióját járta körül, és néhány kiragadott példán keresztül illusztrálta az elérhető számítási kapacitás határát, a számítások hatékonyságát, illetve kapcsolatait a mesterséges intelligenciával. Legeza Örs előadásában bemutatta azt is, miként lehet a valós életbeli különféle társadalmi modelleket megfelelő matematikai formalizmusba öntve hasznosítani a kvantum rendszer kutatásában. Végül kitekintést tett a közeljövőben várható alkalmazások irányába, és érintette a kvantum fölény koncepcióját is.

Oláh Zoltán gyulafehérvári teológiai tanár, az akadémia rendes tagja *Izrael szent iratai görög köntösben az ókori Alexandriában* címmel tartotta meg székfoglaló előadását.

A székfoglalóban többek között elhangzott: „Immár fél évszázada nagy figyelmet szentel a nemzetközi szentírás kutatás a *Septuaginta* (az úgynevezett *Hetvenes fordítás*, az ókori hellenisztikus zsidóság írásértelmezésnek lenyomata) tanulmányozására és fordítására. Új fordítások láttak napvilágot francia, angol, német,

olasz, spanyol és román nyelven. A *Septuaginta* első könyveit (*Genesis, Bírak könyve*, 2015–2019) Fehér Tivadar szabadkai egyházmegyes pap és bibliakutató fordította magyarra és adta ki. A magyar szentírás kutatás nagy hiányát pótolja munkájával. *Septuaginta Hungarica* címen Gyulafehérváron és Kolozsvárt katolikus és protestáns szervezésben immár negyedik alkalommal tartanak konferenciát (2017, 2019 és 2022 után) Oláh Zoltán és más erdélyi teológusok. Az idei tanácskozás 2024. november 8–9-én a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben lesz.”

**Forrás: Szent István Tudományos Akadémia
Fotó: Lambert Attila**

Festmény magyar embermentőkről egy amerikai onkológiai központban

Több ezer zsidó származású üldözöttet mentett meg a vészkorszakban az a három magyar hős – mindannyian hívő keresztények –, akiket egy új falfestmény ábrázol a New York állambeli Roswell Park Onkológiai Kórház és Kutatóközpont falán. A TakerOne néven alkotó magyar művész alkotását május 5-én avatták fel.

A TakerOne néven alkotó művész nagyszabású falfestménye a buffalói Roswell Park Kórház falán látható, és három embermentő tevékenységéért tisztelt magyart ábrázol: Slachta Margitot, Ambrus Klárát és Baranski (Baránszky) Tibort. Mindannyian a Világ Igaza elismerésben részesültek; hárman együtt sok ezer zsidó származású ember életét mentették meg a vészkorszakban, majd később mindhárman az Egyesült Államokba emigráltak, a New York állambeli Buffalóba, és több szállal kötődtek a Roswell Park Kórházhoz. A falfestmény, amelyet május 5-én avattak fel, a Roswell Park sebészorvosról elnevezett onkológiai kórház és kutatóközpont (Roswell Park Comprehensive Cancer Center) auditoriumának keleti, a főbejáratához közeli falát díszíti, amelyre az utcáról is rálátni. Baranski Tibor felesége, Katalin, illetve Ambrus Klára és Gyula is a Roswell-központban dolgoztak kutatóorvosként.

Baranski Tibor, eredeti helyesírás szerint Baránszky Tibor (1922–2019) fiatal teológushallgatóként több mint három ezer zsidó ember életét mentette meg Angelo Rotta pápai nuncius segítségével. A papnak készülő fia-

talemben kötelességének érezte, hogy segítse az üldözötteket. A nuncius Rolls-Royce-ával ment végrehajtani az akciókat, a pápa képviselőjének adta ki magát. Különböző kitalált történetekkel sikerült átjutnia az örökön, hivatalosnak látszó papírokat mutatott nekik, így mentett meg zsidókat a halálba tartó gyalogmenetekből és a koncentrációs táborokba tartó vonatokról. Részt vett a védett házak létrehozásában is, illetve hamis iratokat állított ki zsidók számára. 1944 végén a bevonuló szovjetek tartóztatták, és tizenhat napi menetelésre kényszerítették, ez idő alatt csak négyszer kapott enni. A főbelevéstől egy vallásos ór mentette meg, neki köszönhetően orvosi segítséget is kapott, majd kórházba került. Idővel visszatérhetett Budapestre, ahol 1948-ban már mint Drégelypalánk plébánosát bebörtönözték klerikális reakció vádjával. 1956-ban Rómába ment, hogy a forradalom számára támogatást szerezzen; innen már nem tért vissza Magyarországra. A papságból kilépve végül megnősült. Orvos végzettségű felesége a Roswell Park Kórház kutatóorvosa lett. Baránszky Tibor 1979-ben kapta meg a Jad Vasem Intézettől a Világ Igaza kitüntetését.

Ambrus Klára (1924–2011) gyermekgyógyász, szülész-nőgyógyász, hematológus, farmakológus, a Magyar Tudományos Akadémia külső tagja. Elsőéves orvostanhallgatóként öröket fizetett le munkatáborokban és gettóknak, hogy zsidókat szabadíthasson ki, akiket aztán családjával a háború végéig bújtatott.

1944. október 15-én zajlott a nyilas hatalomátvétel Budapesten. Az ezt követő időszakban Ambrus (Bayer)

Klára és Szirmai Alexander, két keresztény medikus hallgató összefogott, hogy mentse az üldözött zsidókat. Klára az otthonában bújtatta barátját, Klein Évát. Odaadta neki a saját dokumentumait, hogy Éva elmenekülhessen Budapestről, ő azonban nem akarta hátrahagyni a családját, így végül Éva egész családját, majd más zsidókat is bújtatott szülei bezárt textilüzemében; hamis papírokat is szereztek nekik. 1945-ben Klára feleségül ment Ambrus Gyula orvostanhallgatóhoz, együtt emigráltak az '50-es években. Klára, aki a budapesti egyetem után Zürichben és Párizsban tanult, később gyermekgyógyászatot és szülészet-nőgyógyászatot tanított a Buffalói Egyetemen; számos szakmai elismerésben részesült. Férjével mindketten a Roswell Park Onkoló-

gi Kórház és Kutatóközpont jó nevű kutatóorvosai lettek. Hatvanhat éven át tartó házasságuk, amelyből hét gyermek született, Klára halálával ért véget, aki nyolcvanhat éves korában tragikus tüzeset áldozata lett.

Az Anti-Defamation League emberi jogi szervezettől 2008-ban megkapta a Gondoskodás Bátorsága díjat, 2006-ban a Jad Vasem Intézettől átvehette a Világ Igaza elismerést. A pápa a Jeruzsálemi Szent Sír Lovagrend dáma tisztí rangban címével tüntette ki.

Slachta Margit (1884–1974) szerzetesnővér, a Szociális Testvérek Társaságának megalapítója, az első magyar női országgyűlési képviselő. Az 1910-es évektől szociális tevékenységet folytatott, növekvő szociális tanfolyam előadója volt. Az elsők között lépett

be a Farkas Edith (1877–1942) által alapított Szociális Missziótársulatba, majd 1923-ban társaival megalapították a Szociális Testvérek Társaságát. 1931-től a munkások szervezésén fáradozott. 1934-ben lapot indított *A Lélek Szava* címmel, amelyben több írása is megjelent. 1933-ban megalakította a Szentlélek Szövetséget, 1937. november 3-án megnyitotta a Katolikus Női Szociális Képző nevű szociális munkás-oktató intézetet.

1940. november 8-án a Keresztény Női Tábor nevében beadványt írt a munkaszolgálatosok érdekében. 1941 telén tiltakozott a körösmezei deportálás ellen. 1942-től ország-szerte kurzusokat szervezett, hogy a keresztény értékrend közvetítésével ellensúlyozza a hitleri propagandát. Miután 1943. február 8-án Szlovákia bejelentette a „teljes zsidótlanítást”, Rómába utazott, hogy XII. Piusz pápát mielőbbi cselekvésre ösztönözze. Rendelkezése nyomán a testvérek több rendházban bújtattak üldözötteket, köztük Heltai Jenőt és Gyarmati Fannit. A zsidók mentésében való részvétele miatt halt vértanúhalált a társaság egyik tagja, a 2006-ban boldoggá avatott Salkaházi Sára.

Slachta Margit 1949-ben hagyta el Magyarországot, a letartóztatástól tartva. 1969-ben kapott Világ Igaza kitüntetését. A Szociális Testvérek Társaságának buffalói rendházában hunyt el. 2021-ben földi maradványait Budapestre szállították; ünnepélyes újratemetését a Fiumei Úti Nemzeti Sírkertben Erdő Péter bíboros celebrálta.

**Összeállította: Verestói Nárcisz
Forrás: Buffalo Jewish Federation
Fotó: TakerOne Facebook-oldala**